

34
20D35

14

A. Embree fecit

ספר
ויקרא
 תקון סופרים
סדר פרשיות כל השנה
 עם נקודות ושעמים
 והפטרות מסודרות בכל ספר וספר
מחמשה חומשי תורה

עם כמה שורות שצריך לכתוב בספר תורה ככל עמוד ועמוד וכמה
 היכות בכל שורה ושורה כדי שיבא הספר כלו ווי העמודים (מלכר
 כ"ה שמי') עם ציון אותם שמות הקדש שהסופרים מספקים בהם
 שצריך לקרשם ושאר הדברים הצריכים כאותיות גדולות וכו'
 מחובר לו סימני העולים של מנהג כשבת ושני וחמישי ויום
 שבת קדש והמפטיר בצורת כוכב להודרת המעיין בו לקרוא
 בספר תורה וגם בסופו לוח של פרשיות המועדים הכול
 מתוקן כראוי על כל אשר יצא לאור הדפוס עד היום:

QUINQUE LIBRIMOSIS

Magno labore, & industria, accuratissimè correcti præ omnibus qui hucusque thypis fuere mandati.

AMSTELODAMI,
 Anno a mundo creati, 5527.

ספר
ויקרא
 תקון סופרים
סדר פרשיות כל השנה
 עם נקודות ושעמים
 והפטרות מסודרות בכל ספר וספר
מחמשה חומשי תורה

עם כמה שורות שצריך לכתוב בספר תורה ככל עמוד ועמוד וכמה
 היכות בכל שורה ושורה כדי שיבא הספר כלו ווי העמודים (מלכר
 כ"ה שמי') עם ציון אותם שמות הקדש שהסופרים מספקים בהם
 שצריך לקרשם ושאר הדברים הצריכים כאותיות גדולות וכו'
 מחובר לו סימני העולים של מנהג כשבת ושני וחמישי ויום
 שבת קדש והמפטיר בצורת כוכב להודרת המעיין בו לקרוא
 בספר תורה וגם בסופו לוח של פרשיות המועדים הכול
 מתוקן כראוי על כל אשר יצא לאור הדפוס עד היום:

QUINQUE LIBRIMOSIS

Magno labore, & industria, accuratissimè correcti præ omnibus qui hucusque thypis fuere mandati.

AMSTELODAMI,
 Anno a mundo creati, 5527.

לאחר שכתב המפרסם סוף פ' פקודי ונות ד' שיטות פנויות ויתחיל ספר
ויקרא והטעם שהנחנו חלק שיעור י"ד שיטות אלו כדי שיוכל כל איש
לכרוך כל ספר לברו ויבא ווי העמודים בתקונו :

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל א' ועורא
מועד לאמור : דבר אל בני ישראל ואמרת להם
P.24. אלהם אדם פייקריב מבם קרבן ליהוה מן
הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את
קרבנותם : אם עלה קרבנו מן הבקר זכר
תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו
לרצונו לפני יהוה : וסמך ירו על ראש העולה
ונרצה

Faint, ghosted text from the reverse side of the page, likely bleed-through from the other side of the leaf.

Faint, ghosted text from the reverse side of the page, likely bleed-through from the other side of the leaf.

וְהָיָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו * וְשָׁחַט אֶת־בֶּן הַבְּקָרָה
לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֹהֶל הַבְּחֻיִּים אֶת־
הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֶשְׁרֵת
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד * וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנָתַתָּה
אֹתָהּ לַנְּתֻחִים * וְנָתַנוּ בְנֵי אֹהֶל הַבְּתוּלִים אֶת־הָעֹלָה
הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֲצִים עַל־הָאֵשׁ * וְעָרְכוּ בְנֵי
אֹהֶל הַבְּחֻיִּים אֶת הַנְּתֻחִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־
הַפָּדָר עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ * וְקָרְבוּ וְכָרְעוּ וְרָחַץ בַּמַּיִם וְהִקְטִיר
הַבֶּהֱמָה אֶת־הַבֶּהֱמָה הַמִּזְבֵּחַ עֲלֵה אִשָּׁה הַיָּמִן
נִיחֻחַ לַיהוָה * **ס** וְאִם־מִן־הַצֹּאֵן
קָרְבָנוּ מִזֵּה־בְשָׂרִים אִו מִן־הָעוֹמִים לַעֲלֹה וְכֹה־
הַמַּיִם יִקְרִיבוּ * וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל־גֵּרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ
צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶל הַבְּחֻיִּים
אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב * וְנָתַתָּה אֹתוֹ לַנְּתֻחִים
וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פָּדָרוֹ וְעִבְרָה הַבֶּהֱמָה אֹתָם עַל־
הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ *
וְהִקְרִיב וְהִכְרִיעַ וְרָחַץ בַּמַּיִם וְהִקְרִיב הַבֶּהֱמָה
אֶת־הַבֶּהֱמָה הַמִּזְבֵּחַ עֲלֵה הוּיָא אִשָּׁה
רִיחַ נִיחֻחַ לַיהוָה * **פ** וְאִם־מִן־הַצֹּאֵן
שֵׁי וְאִם־מִן־הָעוֹמִים עֲלֵה קָרְבָנוּ לַיהוָה וְהִקְרִיב מִזֵּה
הַתְּרִים

וְהָיָה אִו מִן־בְּנֵי הַיְוֵנָה אֶת־קָרְבָנוֹ * וְהִקְרִיבוּ
רִיחַו אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְזָרְקוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחַ וְנִמְצָתָה דָּמֹו עַל קִוֵּי הַמִּזְבֵּחַ * וְהִסִּיר
אֶת־זִמְרָתוֹ בְּנִצְתָה וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ
קָרְמָה אֶל־מְקוֹם הַדִּישָׁן * וְשָׁמַע אֹתוֹ כְּכֹפְיוֹ לֹא
יִבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַבֶּהֱמָה הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֲצִים
אִשָּׁה עַל־הָאֵשׁ עֲלֵה הוּיָא אִשָּׁה רִיחַ נִיחֻחַ
לַיהוָה * **ס** וְנִפְשָׁה בְּיִהְיֶה קָרְבָנוּ
מִנְחָה לַיהוָה סֶלֶת יְהוּיָה קָרְבָנוּ וְצֶק עֲלֵיהָ שֶׁמֶן
וְנָתַתָּה עֲלֶיהָ לְכֹנֶת * וְהִבִּיאָה אֶל־בְּנֵי אֹהֶל הַבְּחֻיִּים
וְקָמְצוּ מִשֶׁם מְלֵא קִמְצוֹ מִסְפָּתָהּ וּמִשְׁמֶנֶה **א**
עַל כָּל־לְבַנְתָּהּ וְהִקְטִיר הַבֶּהֱמָה אֶת־אֹזְבֵּרְתָהּ **כ**
הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה רִיחַ נִיחֻחַ לַיהוָה * וְהִנְחִיתָ מִן־
הַמִּנְחָה לְאֹהֶל הַיְוֵנָה וְלִבְנֵי קָרְשׁ קִדְשִׁים מֵאִשֵּׁי
יְהוָה * **ס** וְכִי תִקְרַב קָרְבָנוּ מִנְחָה
מֵאֲפָרָה תִגֹּד סֶלֶת חֲלוּת מִצֹּת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן
וְזָרְקוּ מִצֹּת מִשְׁתִּים בְּשֶׁמֶן * **ס** וְאִם־
סֶלֶת עַל־הַמִּנְחָה קָרְבָנוּ סֶלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן מִצֹּת חֲתוּה * פְּתוּת אֹתָהּ פְּתִים וְצִקְרָה
עֲלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּיָא * **פ** וְאִם־שְׁלֵתוֹ
מִנְחָה מִדְּחֻשָׁתִּים קָרְבָנוּ סֶלֶת בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה * **צ**
וְהִבִּיאָה

והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה
 והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח
 והרים הכהן מן המנחה את אוזבתה והקטין
 המזבחה אשר ריח ניחח ליהוה : והמזבחה
 מן המנחה לאתרו ולבגיו קדש קדשים מאש
 יהוה : כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא
 תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו
 ממנו אשר ליהוה : קרבן ראשית תקריבו
 אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח
 וכל קרבן מנחתך במלח המלח ולא תשביח
 מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל
 קרבנך תקריב מלח : ו
 תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש
 גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך : ונתתה
 עליה שמן ושומרת עליה לבנה מנחה היא
 והקטיר ריכהן את אוזבתה מנגרשה ומשמנו
 על כל לבנתה אשר ליהוה : ו
 ואם זבחה שלמים קרבנו אם מן הבקר היא
 מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני
 יהוה : וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פרו
 אהל מועד וזרקו בני אהרן הסהנים את הדם
 על

ג
וכיע

על המזבח סביב : והקריב מזבח השלמים
 אשר ליהוה את החלב המכסה את הקרב
 ואת כל החלב אשר על הקרב : ואת שתי
 הכליות ואת החלב אשר עליון אשר על
 הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות
 יסירנה : והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על
 העולה אשר על העצים אשר על דאש אשר
 ריח ניחח ליהוה : ו
 ואם מן היצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה
 זכר או נקבה תמים יקריבנו : אם פישב הוא
 מקריב את קרבנו והקריב אהו לפני יהוה :
 וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אהו
 לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו
 על המזבח סביב : והקריב מזבח השלמים
 אשר ליהוה חלבו האליה הטימה לעמת
 העצה יסירנה ואת החלב המכסה את
 הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב : ואת
 שתי הכליות ואת החלב אשר עליון אשר
 על הכסלים ואת היתרת על הכבד על
 הכליות יסירנה : והקטירו הכהן המזבחה לחם
 אשר ליהוה : ו

לכ א א א ואם

ואם עו קרבנו והקרבו לפני יהוה : וסמך את
ידו על ראשו ושחט אותו לפני אהל מועד
וירקו בני אהרן את דמו על המזבח מקרב
והקריב ממנו קרבנו אשר ליהוה את החלה
המכסה את הקרב ואר כל החלב אשר על
הקרב : ואת שתי הכליות ואת החלב אשר
עליון אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
על הכלית יסירנה : והקטידם הכהן המזבח
לחם אשה לבית ניהח כל חלב ליהוה : הקר
עולם לדורתיכם בכל מושבתים כל חלב וקר
דם לא תאכלו : *

ד
המיט

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל
ישראל לאמר נפש ביי החטא בשגגה מפר
מצות יהוה אשר לא רעשינה ועשה מאחד
בהנה : אם הכהן המשיח יחטא לאשמו
העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן
בקר תמים ליהוה לחטאת : והביא את
אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו
על ראש הבקר ושחט את הבקר לפני יהוה
ולקח הכהן המשיח מדם הבקר והביא את
אל אהל מועד : וטבל הכהן את אצבעו בדם
ויהוה

קבו ויהוה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את לפני
פרכת הקדש : וגמז הכהן מן הדם על קרנות
מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל
מועד ואת כל דם תפר ישפך אל יסוד מזבח
העולה אשר פתח אהל מועד : ואת כל חלב
פר החטאת ידים ממנו את החלב המכסה
על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב :
ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
על הכליות יסירנה : באשר יורם משור זבח
השלמים והקטידם הכהן על מזבח העולה :
ואת עור הבקר ואת כל בשרו על ראשו ועל
בדעיו וקרבו ופרשו : והוציא את כל הבקר
אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך
הדשן ושרף אותו על עצים באש על שפך
הדשן ישרף :

ואם כל עדת ישראל ישגו ויעלם דבר מעיני
הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר
לא רעשינה ואשמו : ונודעה החטאת
אשר חטאו עליה והקריבו הקדול פר בן
בקר לחטאת והביאו אותו לפני אהל מועד :
לב ב ב 31 וסמכי

וּמָכּוּ וְקָיָה הַעֲרָה אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַ
לִפְנֵי יְהוָה וְשָׂחַט אֶת־דָּמָם לִפְנֵי יְהוָה : וְהָבִי
הַבֶּהֱן הַמְּשִׁיחַ מִדָּם הַדָּם אֶל־אֵהָל מוֹעֵד
וְטָבַל הַבֶּהֱן אֶצְבְּעוֹ מִן־הַדָּם וְהָיָה שִׁבְעַת פְּעָמִים
לִפְנֵי יְהוָה אֵת פְּנֵי הַפָּדָת : וּמִן־הַדָּם יִתֵּן וְעַל
קַרְנֵת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר כְּאֹהֶל מוֹעֵד
וְאֵת כָּל־הַדָּם יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלֹת
אֲשֶׁר־פָּתַח אֵהָל מוֹעֵד : וְאֵת כָּל־חֲלָבוֹ יִתֵּן
מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַתָּה : וַעֲשֵׂה לֶפָר כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ
לֶפָר הַחֲטָאִת כֵּן יַעֲשֶׂה־לוֹ וְכִפֹּר עֲלֵהֶם הַיּוֹם
וְנִסְלַח לָהֶם : וְהוֹצִיא אֶת־דָּמָם אֶל־מַחוּץ לַמֶּחֶזֶק
וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף אֵת הַדָּם הַרִאשׁוֹן הַחַטָּא
תִּקְהַל הוּא : פ

אֲשֶׁר נִשְׂיָא יִחַטָּא וַעֲשֵׂה אֶת־כָּל־מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֵיוֹ אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ בְּשִׁנְנָה וְאֲשֶׁר
אִי־הוֹדַע אֱלֹהֵי חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חַטָּא בָּהּ וְהָבִי
אֶת־קַרְבְּנֵי שְׁעֵיר עֲזִים וְכֹר תְּמִים : וְסָמַךְ
עַל־רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשָׂחַט אֹתוֹ בְּמַקוֹם אֲשֶׁר
יִשָּׂחַט אֶת־הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חַטָּאת הוּא
וְלָקַח הַבֶּהֱן מִדָּם הַחֲטָאִת בְּאֶצְבְּעוֹ וְנָתַן עַל
קַרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֵת־כָּל־דְּמָתוֹ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד
מִזְבֵּחַ

מִזְבֵּחַ הָעֹלָה : וְאֵת־כָּל־חֲלָבוֹ יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַתָּה
בְּחֵלֶב זֵבַח הַשְּׁלָמִים וְכִפֹּר עָלָיו הַבֶּהֱן מִחֲטָאתוֹ
וְנִסְלַח לּוֹ : * פ
וְאִם נֶפֶשׁ אַחַת תִּחַטָּא בְּשִׁנְנָה מֵעַם הָאָרֶץ
בְּעִשְׂתָּהּ אֶחָת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ
וְאִשָּׁם : אוֹ הוֹדַע אֱלֹהֵי חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חַטָּא וְהָבִי
קַרְבְּנֵי שְׁעִירֵת עֲזִים תְּמִימָה נְקִיָּה עַל־חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חַטָּא : וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַחֲטָאִת
וְשָׂחַט אֶת־חַטָּאתָה בְּמַקוֹם הָעֹלָה : וְלָקַח הַבֶּהֱן
מִדָּמָהּ בְּאֶצְבְּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה
וְאֵת־כָּל־דְּמָתוֹ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד מִזְבֵּחַתָּה : וְאֵת־כָּל־
חֲלָבוֹ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֵלֶב מֵעַל זֵבַח הַשְּׁלָמִים
וְהִקְטִיר הַבֶּהֱן הַמִּזְבֵּחַתָּה לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה
וְכִפֹּר עָלָיו הַבֶּהֱן וְנִסְלַח לּוֹ : פ

וְאִם כֹּכֶשׂ יָבִיא קַרְבְּנֵי לַחֲטָאִת נְקִיָּה תְּמִימָה
יָבִיאנָה : וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַחֲטָאִת
וְשָׂחַט אֹתָהּ לַחֲטָאִת בְּמַקוֹם אֲשֶׁר יִשָּׂחַט אֶת־
הָעֹלָה : וְלָקַח הַבֶּהֱן מִדָּם הַחֲטָאִת בְּאֶצְבְּעוֹ
וְנָתַן עַל־קַרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֵת־כָּל־דְּמָתוֹ
יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד מִזְבֵּחַתָּה : וְאֵת־כָּל־חֲלָבוֹ יִסִּיר
כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֵלֶב הַבְּשֵׁב מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים
וְהִקְטִיר

ויקרא

והקטיר הבקן אתם המזבחה על אש יהוה
וכפר עליו הבקן על חטאתו אשר חטא
ונסלה לו :

ונפש ביהחטא ושמעה קול אלה והוא עו
או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו :
ונפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנגלת ה
טמאה או בנגלת בהמה טמאה או בנגלת
שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם
או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר
יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם :
ונפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע ו
להטיב לכל אשר יטמא האדם בשבעת
ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה
ויהי כי יאשם לאחת מאלה והתורה אשר
חטא עליה : והביא את אשמו להזהר על
חטאתו אשר חטא נקבר מן הצאן בשבעת
או שערות עוים לחטאת וכפר עליו הבקן
מחטאתו : ואם לא תגיע ידו כי שור והביא
את אשמו אשר חטא שתי רגלים או שתי
כתיף ויהיה אחד לחטאת ואחד לעלה
והביא אתם אל הבקן והקריב את אש
לחטאת

ה

ויקרא

לחטאת ראשונה וקלק את ראשו ממול
צדפו ולא יבריל : והזה מדם החטאת על קוד
המזבח והנשא בדם ימצא אל יסוד המזבח
חטאת הוא : וארת השני יעשה עלה כמשפט
וכפר עליו הבקן מחטאתו אשר חטא ונסלה
לו : ואם לא תשיג ידו לשתי
הדים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר
חטא עשירת האפה סלה לחטאת לא ישים
עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא :
והביא אל הבקן וקמץ הבקן מפנה מלוא
קמצו את אוזבתה והקטיר המזבחה על אש
יהוה חטאת הוא : וכפר עליו הבקן על חטאתו
אשר חטא מאחת מאלה ונסלה לו והיתה
לבקן במנחה :
אל משה לאמר : נפש ביהחטא מעל וחטאתו
בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו
להזהר אל המים מן הצאן בערבה כסף
שקלים בשקל הקדש לאשם : וארת אשר
חטא מן הקדש ישלם וארת חמשתו יוסף
עליו ונתן אותו לבקן והבקן וכפר עליו באיל
האשם ונסלה לו :

שביעי

ואם

ואם נפש כי תחטא ועשתה אחר מכל מצו
יהיה אשר לא תעשנה: ולא ידע ואשם ונש
עונו: והביא איל תמים מן הצאן בער
לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגת
אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו: אשם ה
אשם אשם ליהוה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: נפש כי תחט
ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקד
או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו
או נמצא אברה וכחש בה ונשבע על ש
על אחת מכל אשר יעשה האדם לחט
בהנה: והיה כי יחטא ואשם והשיב את ה
אשר גזל או את העשק אשר עשק או את
הפקדון אשר הפקד איתו או את האבה
אשר מצא: או מכל אשר ישבע עליו לש
ושלם איתו בראשו ותחשתי יסוף על
לאשר הוא לו יהנו ביום אשמתו: ואת אש
יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערבו
לאשם אל הכהן: וכפר עליו הכהן לפני
יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה
לאשמה בה:

פ פ פ

וידבר

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את אהרן ו
את בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה
על מזבחה על המזבח כל הלילה עד הבקר
ואש המזבח תוקד בו: ולבש הכהן מרו בד
ומכנסו בד ילבש על בשרו והרים את
ידיו אשר האכל האש את העלה על המזבח
ושמו אצל המזבח: ופשט את בגדיו ולבש
בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ
למחנה אל מקום טהור: והאש על המזבח
תוקד בו לא תכבה וכפר עליה הכהן עציס
בבקר בבקר ועבר עליה העלה והקטיר
עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על
המזבח לא תכבה: * פ וזאת

תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני
יהוה אל פני המזבח: והרים ממנו בקמחו
מסלת ריבנה ומשמנה ואת כל חלבנה
אשר על המנחה והקטיר המזבח בית נחת
אברה ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו
אהרן ובניו מצורת תאכל במקום קדש בחצר
אהל מועד יאכלנה: לא תאפה תמץ חלקם
נתתי איתך מאשי קדש קדשים הוא כחטאת
לג א x 33 וכאשם

מספר

וְאֵשֶׁת : כָּל-זָכָר בְּכֵן אֶהְיֶה יֹאכְלֶנּוּ
 עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר-יִגַע
 יִקְרָשׁ : *
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : זֶה קִרְבֵּן
 וּבְנֵי אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַמָּשָׁח
 עֲשׂוּרֵת הָאָפֶקֶד כֹּלֵת מִנְחַת הַמִּיֹּד מִחֲצִיתָהּ
 בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בְּעֶרְבַי : עַל-מִנְחַת בֶּשֶׂם
 הַעֲשֹׂה מִדְּבַכְתָּ הַבִּיאָנָה תְּפִינִי מִנְחַת פֶּתַח
 תִּקְרִיב בַּיַּח-גִּיחַח לַיהוָה : וְהִבְהֵן הַמִּשֶּׁה
 הַחֲקִיּוֹ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתָה חֲקִי-עוֹלָם לַיהוָה
 כָּלֵל תִּקְטָר : וְכָל-מִנְחַת בָּהֶן כָּלֵל תִּהְיֶה
 הָאֵכֶל :
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-אֶתְּ
 וְאֶל-בְּנֵי לְאֹמֶר וְאֵת תּוֹרַת הַחֲטָאֵת בְּמִקְוֵי
 אֲשֶׁר תִּשְׁחַט הָעֶלְהָ תִשְׁחַט הַחֲטָאֵת לֹא
 יִהְיֶה קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא : דִּבְהֵן הַמִּנְחָה
 אֲתָה יֹאכְלֶנּוּ בְּמִקְוֵי קֹדֶשׁ הָאֵכֶל בְּחֵן
 אֶהְיֶה מוֹעֵד : כֹּל אֲשֶׁר-יִגַע בְּבִשְׂרָה יִקְרָשׁ
 וְאֲשֶׁר יוֹרֵה מִדְּמָה עַל-הַבֶּגֶד אֲשֶׁר יוֹרֵה עָלָיו
 תִּכְבַּס בְּמִקְוֵי קֹדֶשׁ : וְכִלְיֵי-חַדָּשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל
 בְּנוֹ יִשְׁבֵּר וְאִם-בְּכִלִּי נִחְשָׁה בְשָׁלָה וּמִן
 וּשְׂטָף

וּשְׂטָף בְּמִים : כָּל-זָכָר בְּכֹהֲנִים יֹאכְלֶה אֶת־הָאֵשׁ
 קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא : וְכָל-חֲטָאֵת אֲשֶׁר יוֹבֵא
 מִדְּמָה אֶל-אֶהְיֶה מוֹעֵד לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ לֹא תֹאכַל
 בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף :
 וְזֹאת תּוֹרַת הָאֵשֶׁת קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא : בְּמִקְוֵי
 אֲשֶׁר יִשְׁחַטוּ אֶת-הָעֶלְהָ יִשְׁחַטוּ אֶת-הָאֵשֶׁת
 וְאֵת דְּמֵי יוֹרֵק עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וְאֵת כָּל-חֲלָבוֹ
 יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת הָאֵלֶּיֶה וְאֶת-הַחֲלֵב הַמְּכַסֶּה
 אֶת-הַקֶּרֶב : וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת-הַחֲלֵב
 אֲשֶׁר עָלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל-הַכְּסָלִים וְאֵת הַיִּהְיֶה
 עַל-הַכֶּבֶד עַל-הַכְּלִיֹּת יִסְרְנֶה : וְהַקְטִיר אֲתָם
 הַכֵּהֶן הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁה לַיהוָה אֵשֶׁת הוּא : כָּל-
 זָכָר בְּכֹהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ בְּמִקְוֵי קֹדֶשׁ יֹאכְלֶה
 קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא : כַּחֲטָאֵת כָּאֵשֶׁת תּוֹרַת
 אֲתָת לָהֶם הַכֵּהֶן אֲשֶׁר יִכְפְּרוּ לוֹ יִהְיֶה : וְהַכֵּהֶן
 הַמִּקְרִיב אֶת-עֹלֹת אִישׁ עוֹד הָעֶלְהָ אֲשֶׁר
 הַקְרִיב לַכֵּהֶן לוֹ יִהְיֶה : וְכָל-מִנְחָה אֲשֶׁר תִּאָּפֶה
 בַּתַּיֹּד וְכָל-נֶעֱשָׂה כַּמִּדְּחָשֶׁת וְעַל-מִנְחַת
 לַכֵּהֶן הַמִּקְרִיב אֲתָה לוֹ תִּהְיֶה : וְכָל-מִנְחָה
 בְּלוֹלָה בְּשֶׁמֶן וְחֲרִבָה לְכָל-בְּנֵי אֶהְיֶה תִּהְיֶה אִישׁ
 כְּאֲתָיו : *
 לַג ב 2 33 וזאת

שלישי

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה
 אם על-תודה יקריבנו וחקריבו על-זבח תודה
 חלות מצות כלולת בשמן ורקיקי מצו
 משתים בשמן וסלת מדבכת חלה בלח
 בשמן : על-חלה להם חמץ יקריב קרבנו
 זבח תודה שלמיו : והקריב ממנו אחד מן
 קרבן תרומה ליהוה לכהן הורק את-ה
 השלמים לו יהיה : ובשור זבח תודה של
 ביום קרבנו יאכל לא-יניח ממנו עד בקר
 ואם-גדור או נדבה זבח קרבנו ביום הקר
 את-זבחו יאכל וממחרת והותר ממנו יאכל
 והותר מבשר הנובת ביום השלישי ב
 ישראל : ואם האכל יאכל מבשר-זבח של
 ביום השלישי לא ידעה המקריב ארו
 יחשב לו פגול יהיה וחנפש האכלת
 עונה תשא : והקשור אשר יגע בכל-טמא
 יאכל בלש ישרף והקשור כל-טהור יא
 בשר : והנפש אשר-תאכל בשר מן
 השלמים אשר ליהוה וטמארו עליו ונכרת
 הנפש ההוא מעמיה : ונפש כי-תגע בכל-טמא
 בטמאת אדם או בכהמה טמאה או בכל-ש
 טמא

קלא

מביא ואכל מבשר-זבח השלמים אשר ליהוה
 ונכרתה הנפש ההוא מעמיה : וידבר יהוה
 אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל לאמר
 כל-חלב שור וכשב ועז לא תאכלו : וחלב
 גבלה וחלב חמרה יעשה לכל-מלאכה
 ואכל לא תאכלו : כי כל-אכל חלב מן
 הכהמה אשר יקריב ממנה אשר ליהוה
 ונכרתה הנפש האכלת מעמיה : וכל-דם לא
 האכלו בכל מושכתיכם לעוף ולבהמה : כל-
 נפש אשר-תאכל כל-דם ונכרתה הנפש ההוא
 מעמיה :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני
 ישראל לאמר המקריב את-זבח שלמיו
 ליהוה יביא את-קרבנו ליהוה מזבח שלמיו :
 דביו תביאנה את-אשיו יהוה את-החלב על-
 הקנה וביאנו את-הקנה להניף אתו התנופה
 לפני יהוה : והקטור הכהן את-החלב המזבחת
 והיה החזה לאהרן ולבניו : ואת שוק הימין
 תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם : המקריב
 את-דם השלמים ואת-החלב מבני אהרן לו
 יהיה שוק הימין למנה : כי את-חזה התנופה
 ואת

ש

ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל
 מזבחי שלמים ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו
 להקדש עולם מאת בני ישראל : ואת משחת
 אהרן ומשתח בניו מאשי יהודה ביום הקריבו
 אתם לבקו ליהוה : אשר צוה יהוה לתת להם
 ביום משחו אתם מאת בני ישראל הקדש
 עולם לדורתם : ואת התורה לעלה למנוחה
 ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים :
 אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צוהו
 את בני ישראל להקריב את קרבניהם
 ליהוה במדבר סיני : *
 וידבר יהוה אל משה לאמר : קח את אהרן
 ואת בניו אתו ואת הכהנים ואת שמן המשחה
 ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל
 המצות : ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל
 מועד : ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
 ותקהל העדה אל פתח אהל מועד : ויאמר
 משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה
 לעשות : ויקרב משה את אהרן ואת בניו
 וירחץ אתם בקים : ויתן עליו את הכהנת ויהגד
 אהרן באכנס וילבש אתו את המעיל ויתן
 עליו

ה
דבי

עליו את האפד ויהגד אהרן בחשב האפד
 ויאפד לו בו : * וישם עליו את החשן ויתן אל
 החשן את האורים ואת התמים : וישם את
 המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל
 מול פניו את ציץ הזהב גזר הקדש כאשר צוה
 יהוה את משה : ויקח משה את שמן המשחה
 וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש
 אתם : ויון ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח
 את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת
 בניו לקדשם : ויצק משמן המשחה על ראש
 אהרן וימשח אתו לקדשו : ויקרב משה את
 בני אהרן וילבשם כהנת ויהגד אתם אכנס
 ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את
 משה : * וישם את פר החטאת ויסמך אהרן
 ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת : וישחט
 ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח
 כביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם
 יצק אל יסוד המזבח ויקדשוהו לכפר עליו :
 ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת
 יתרת הכיור ואת שתי הכליות ואת חלבון
 ויקטר משה המזבח : ואת הפך ואת עור
 ואת

הציה התורה
כפסוקים

המישי

וְאֵת־בָּשָׂרוֹ וְאֵת־פָּרְטוֹ שֶׁרָף בְּאֵשׁ מִקֶּדֶם
 לַמִּטְנֶה כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וַיִּקְרַב אֶת־
 אֵיל הָעֵלָה וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־
 דָּאֵשׁ הָאֵיל : וַיִּשְׁחַט וַיִּזְרַק מֹשֶׁה אֶת־הַדָּמַם עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וְאֵת־הָאֵיל נָתַח לִנְתִיחוֹ וַיִּקְטַף
 מֹשֶׁה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֵת־הַנְּתָתִים וְאֵת־הַפָּדִי
 וְאֵת־הַקָּרֵב וְאֵת־הַכְּרָעִים כִּתְּץ בַּמַּיִם וַיִּקְטַף
 מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עֲלֵה הוּא לְרִיחַ
 נִיחַח אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה : * וַיִּקְרַב אֶת־הָאֵיל הַשְּׁנִי אֵיל הַמַּלְאִים
 וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל
 וַיִּשְׁחַט וַיִּזְרַק מֹשֶׁה מִדָּמֹו וַיִּתֵּן עַל־רֵעֵד אֹן
 אֹהֶרֶן הַיְמָנִית וְעַל־בְּהֵן יְדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בְּהֵן
 רֵגְלוֹ הַיְמָנִית : וַיִּקְרַב אֶת־בְּנֵי אֹהֶרֶן וַיִּתֵּן מִשֶּׁה
 מִן־הַדָּמַם עַל־תְּנוּפֵה אֹזְנֵם הַיְמָנִית וְעַל־בְּהֵן יְדֵי
 הַיְמָנִית וְעַל־בְּהֵן רֵגְלֵם הַיְמָנִית וַיִּזְרַק מֹשֶׁה אֶת־
 הַדָּמַם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וַיִּקַּח אֶת־הַחֶלֶב וְאֵת־
 הָאֵלֶיָּה וְאֵת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֵב וְאֵת־
 יִתְדֵי הַקָּבֵד וְאֵת־שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֵת־חֶלְבֵת
 וְאֵת שׁוֹק הַיְמִינִי : וּמִסַּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר וּלְפָנֵי יְהוָה
 לָקַח חֶלֶת מִצֶּה אֹהֶרֶן וְחֶלֶת לֶחֶם שֶׁמֶן אֹהֶרֶן
 וְדִקְקָה

וְדִקְקָה אֶחָד וְיִשֹּׁם עַל־הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק הַיְמִינִי :
 וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּל עַל כַּפֵּי אֹהֶרֶן וְעַל כַּפֵּי בְנָיו וַיִּזְרַק
 אֹהֶרֶן הַתְּנוּפָה לְפָנֵי יְהוָה : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מַעַל
 כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטַף רֵמוֹזְבָּחַ עַל־הָעֵלָה מִלְּאִים
 הֵם לְרִיחַ נִיחַח אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה : וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 אֶת־הַחֹרָה וַיִּנְיֶפְרוּ הַתְּנוּפָה לְפָנֵי יְהוָה מֵאֵיל
 הַמַּלְאִים לַמִּשְׁחָה הַיְדָה לְמִנְחָה כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה : * וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וּמִן־הַדָּמַם
 אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזְרַק עַל־אֹהֶרֶן וְעַל־בְּנָדָיו וְעַל־
 בְּנָיו וְעַל־בְּגָדֵי בְנָיו אֹהֶרֶן וַיִּקְרַשׁ אֶת־אֹהֶרֶן אֶת־
 בְּגָדָיו וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־בְּגָדֵי בְנָיו אֹהֶרֶן : וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶרֶן וְאֶל־בְּנָיו בְּשֵׁלוֹ אֶת־הַבָּשָׂר
 פָּרַח אֹהֶל מוֹעֵד וְשֵׁם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ וְאֶת־הַלֶּחֶם
 אֲשֶׁר בְּסַל הַמַּלְאִים כְּאִשֶּׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר אֹהֶרֶן
 וּבְנָיו יֹאכְלֻהוּ : וְהַזֹּתֶר בְּבִשָּׁר וּבִלְחָם בְּאֵשׁ
 הַשֹּׁדֵדִי * וּמִפְתַּח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצֵאוּ שְׁבַעַת
 יָמִים עַד יוֹם מְלֵאת יְמֵי מַלְאִיכֶם כִּי שְׁבַעַת יָמִים
 יִמְלֵא אֶת־יְרֵכְכֶם : כְּאִשֶּׁר עָשָׂה בַיּוֹם הַזֶּה צִוָּה
 יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם : וּפְתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וּלְיָלֵה שְׁבַעַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם
 אֶת־מִשְׁמַרְתֵּי יְהוָה וְלֹא תִמְוֹתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי :
 לך א * 34 ויעש

14

שביעי

מפסיד

ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה
 יהוה ביד משה : ויהי כן
 השמיני קרב משה לאהרן ולבניו ולבני
 ישראל : ויאמר אל אהרן קה לך עגל ברזל
 להטאת האיל לעלה תמימים והקרב ליהוה
 ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעוים
 עינים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים
 לעלה : ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה
 ומנחה בלילה בשמן כי היום יהוה נראה
 אליכם : ויקחו את אשר צוה משה אל
 אהרן מעד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני
 יהוה : ויאמר משה ויהי הדבר אשר צוה יהוה
 מעשו וידא אליכם כבוד יהוה : ויאמר משה
 אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את החטאת
 ואת עלה הד וקטר בעדך ובעד העם ועשה
 את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה
 יהוה : ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את
 עגל החטאת אשר לו : ויקרבו בני אהרן את
 הדם אליו ויטבלו אצבעו בדם ויתן על קרנות
 המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח : ואת
 החלב ואת הפלית ואת היחרת מן הכבד מן
 החטאת

P.26.

החטאת הקטור המזבחה כאשר צוה יהוה
 את משה : ואת הבשר ואת העור שרף
 באש מחוץ למחנה : וישחט את העלה
 וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויורקוהו
 על המזבח סביב : ואת העלה המצואו אליו
 לנתהיה ואת הראש וקטר על המזבח : ונתן
 את הקרב ואת הכרעים וקטר על העלה
 המזבחה : ויקרב את קרבן העם ויקח את
 שעיר החטאת אשר לעם וישחטו ויהטארו
 כראשון : ויקרב את העלה ויעשה כמשפט * :
 ויקרב את המנחה וימלאכפו ממנה וקטר
 על המזבח מלבד עלת הבקר : וישחט את
 השור ואת האיל ובה השלמים אשר לעם
 וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויורקוהו
 על המזבח סביב : ואת החלבים מן השור
 ומן האיל האלה והמקסה והכלית ויחרת
 הכבד : ושימו את החלבים על החזות וקטר
 החלבים המזבחה : ואת החזות ואת שוק
 הימין היניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר
 צוה משה : וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם
 ויבד מעשרת החטאת והעלה והשלמים :
 לר ב 2 34 ויבא

ידיו קרו

וַיבֹא מֹשֶׁה וַיְהַרְוֶהוּ אֶל-אֱלֹהִים מוֹעֵד וַיֵּצֵא
 וַיְבָרְכֵנו אֶת-הָעָם וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה אֶל-כָּל-הָעָם
 וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֵשׁ
 הַעֹלֶה וְאֵת-הַחֲלָבִים וַיֵּרָא כָּל-הָעָם וַיִּרְאוּ וַיִּשְׁמְעוּ
 עַל-פְּנֵיהֶם * וַיִּקְחוּ בְנֵי-אֱהֲרֹן נֶדֶב וַאֲבִיהֶם
 אִישׁ מִחֶמְתּוֹ וַיִּהְיֶנוּ בְּהֹן אֵשׁ וַיִּשְׂמוּ עַל-
 הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר
 צִוָּה אֱתָם * וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל
 אוֹתָם וַיָּמָתוּ לִפְנֵי יְהוָה * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-
 אֱהֲרֹן הוֹיֵא אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר נִקְרַח
 אֶקְדָּשׁ וְעַל-פְּנֵי כָל-הָעָם אֶבְכַד וַיִּדַם אֱהֲרֹן
 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-מִישָׁאֵל וְאֵל אֶלְעָזָר בְּנֵי עֻזִּיאֵהוּ
 בְּד אֱהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם קְרִיבוּ שָׂאֵי אֶת-אֲחֵיכֶם
 מֵאֵת פְּנֵי-הַקֹּדֶשׁ אֶל-מַחוּץ לַמִּחֲנֶה * וַיִּקְרְבוּ
 וַיִּשָּׂאֵם בְּבִתְנֵיהֶם אֶל-מַחוּץ לַמִּחֲנֶה וַיִּשְׂמְעוּ
 דְבַר מֹשֶׁה * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֱהֲרֹן וְלֹא-עָשִׂיתָ
 וְלֹא-יִתְמַד בְּנֵיךָ רְאִישִׁיכֶם אֶל-חַפְרָעוֹ * וּבְגֵדֵיכֶם
 לֹא-תִפְרְטוּ וְלֹא-תִמְתּוּ וְעַל-כָּל-הָעֹלֶה יִקְרָא
 וְאֲחֵיכֶם כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת-יְהוָה שֶׁרָפָה
 אֲשֶׁר שֶׁרָפָה יְהוָה * וּמִפְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצֵאוּ
 בְּיָמֵיכֶם מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם
 כְּדַבַּר

עליו

והקרא
 ישעיהו
 הגרשון
 קודם
 התרומה
 א"ת
 בקמתם

בְּדַבַּר מֹשֶׁה *
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-אֱהֲרֹן לֵאמֹר * וַיּוֹשֶׁבְךָ אֶל-
 תְּשֻׁבָה אֶתְּךָ * וּבְגֵדֶיךָ יִקְרָא בְּבֹאֲכֶם אֶל-אֹהֶל
 מוֹעֵד וְלֹא תִמְתּוּ חֶקֶת עֵינַיִם לְדֹרֹתֵיכֶם *
 וְלַהֲבִדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֵל * וּבֵין הַטָּמֵא
 וּבֵין הַטָּהוֹר * וְלַחֲזוֹרֹת אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-
 כָּל-הַחֲקִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיהֶם בְּדַבַּר-
 מֹשֶׁה *
 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-אֱהֲרֹן וְאֵל אֶלְעָזָר וְאֵל-אִיתְמָר * וְכִיעִי
 בְּנֵי הַנְּזֻרִים קָחוּ אֶת-הַמִּנְחָה הַנְּזֻרֹת
 מֵאִשֵּׁי יְהוָה וְאֶכְלֹתָ מִצֹּרֵת אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי
 קָדֹשׁ קִדְשִׁים הוּא * וְאֶכְלַתְּם אֹתָהּ בְּמִקְוֹם
 קָדוֹשׁ כִּי חֶקֶךְ וְחֶקֶךְ בְּנֵיךְ הוּא מֵאִשֵּׁי יְהוָה
 כִּי כֵן צִוִּיתִי * וְאֵת הַזֶּה הַתְּנוּפָה וְאֵת שֹׁק
 הַתְּרוּמָה תֹאכְלוּ בְּמִקְוֹם טָהוֹר אֶתְּךָ וּבְגֵדֶיךָ
 וּבְגֵדֵיךְ אֶתְּךָ כִּי חֶקֶךְ וְחֶקֶךְ בְּנֵיךְ נָתַנוּ מִזִּבְחֵי
 שְׁלָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל * שֹׁק הַתְּרוּמָה וְחֹנֶה
 הַתְּנוּפָה עַל אִשֵּׁי הַחֲלָבִים יָבִיאוּ לְחִנּוּף הַתְּנוּפָה
 לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לְךָ וּלְבְנֶיךָ אֶתְּךָ לְחֶק-עֵינַיִם
 כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה * וְאֵת שְׂעִיר הַחַטָּאת דָּרֹשׁ
 דָּרֹשׁ מֹשֶׁה וְהָיָה שֶׁרָפָה וַיִּקְצַף עַל-אֶלְעָזָר
 וְעַל

א"ת
ולבדיל

חמישי
 ורש כראש
 שיטה היא
 חצי התורה
 בתיבות
 ועל

ועל איתמר בני אהרן הנוהרים לאמר : מדוע
לא אכלתם את החטאת במקום הקדש
קדש קדשים הוא ואתה נתת לכם לשאת
את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה :
לא הובא את דמה אל הקדש פנימה
האכלו אתה בקדש כאשר צויתי :
אהרן אל משה בן היום הקרובו את חטאת
ואת עלתם לפני יהוה ותקראה אתי באהל
ואכלתי חטאת היום וייטב בעיני יהוה
וישמע משה וייטב בעיניו : * פ

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם
דברו אל בני ישראל לאמר ואת ההיה אס
תאכלו מכל הבמה אשר על הארץ : כל
מפרסת פרסה ושערת שסע פרסת מעלה
גרה בבמה אתה תאכלו : אך את זה
האכלו ממעלי הגרה וממפרסי הפרסה או
הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה אינו מפרס
פמא הוא לכם : ואת השפן כי מעלה גרה הוא
ופרסה לא יפרים טמא הוא לכם : ואת הארנב
כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפרסה טמא
הוא לכם : ואת החזיר כי מפרים פרסה הוא
ושסע

27

ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא
הוא לכם : מבשרם לא תאכלו ובגבלתם לא
תגעו טמאים הם לכם : את זה תאכלו מכל
אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים
במים ובנהלים אתם תאכלו : וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת במים ובנהלים מכל שרץ
המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם
לכם : ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו
ואת נבלתם תשקצו : כל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת במים שקץ הוא לכם : ואת אלה
תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר
ואת הפרס ואת העונה : ואת הראה ואת האיה
למינה : את כל ערב למינו : ואת בת היענה ואת
התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו : ואת
הכוס ואת השלף ואת הינשוף : ואת התנשמת
ואת הקאת ואת הרחם : ואת החסידה האנפה
למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף : כל שרץ
העוף החלף על ארבע שקץ הוא לכם : אך את
זה תאכלו מכל שרץ העוף החלף על ארבע
אשר לא כרעים ממעל לרגליו לגתר ברוך על
הארץ : את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו
ואת

לו פרי

ואת הפלעם למינהו ואת החרגל למינהו
 ואת החגב למינהו : וכל שרץ העוף אשר
 לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם : ולא תאכלו
 הטמאין כל הנגע בנבלתם וטמא עד הערב
 וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד
 הערב : לכל הבהמה אשר הוא טמא
 פרסה ושסע ו אינה שסעת וגרה אינה
 מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בה
 וטמא : וכל הולך על כפיו בכל החיה
 החלכת על ארבע טמאים הם לכם כל החיה
 בנבלתם וטמא עד הערב : והנשא את נבלת
 יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים הם
 לכם : וזה לכם הטמא בשמיני
 השרץ על הארץ החלד והעכבר והחיה
 למינהו : והאנקה והבז והלטאה והחיה
 והתושמת : אלה הטמאים לכם בכל השמיני
 כל הנגע בהם במתם וטמא עד הערב : וכל
 אשר יפל עליו מהם במתם וטמא ככל שרץ
 עץ או בגד או עור או שק כל בלי אשר יעשה
 מלאכה בהם נמים יובא וטמא עד הערב
 וטהור : * וכל בלי חדש אשר יפל מהם אל תהו
 כל

שביעי

כל אשר בתוכו וטמא ואתו השברו : מכל
 האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים וטמא
 וכל משקה אשר ישחה בכל כלי וטמא :
 וכל אשר יפל מנבלתם עליו וטמא תנור
 וכרים יתן טמאים הם וטמאים יהיו לכם :
 אך מעט וכור מקור מים יהיה טהור ונגע
 בנבלתם וטמא : וכי יפל מנבלתם על בל
 זרע זרוע אשר זרע טהור הוא : וכי יתן
 מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא
 לכם : וכי ימות מן הבהמה
 אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה וטמא
 עד הערב : והאכל מנבלתה יכבס בגדיו
 וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס
 בגדיו וטמא עד הערב : וכל השרץ השרץ
 על הארץ שקץ הוא לא יאכל : כל הולך על
 רגליו וכל הולך על ארבע עד כל מרבה
 רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ
 לא האכלום כי שקץ הם : אל תשקצו את
 נפשותיכם בכל השרץ השרץ ולא הטמאין
 בהם ונממתם בהם : כי אני יהוה אלהיכם
 והיתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני
 לה א : 35 ולא

רבותי
 והוא חצי
 התורה
 כאותיות

16

הוריע

ולא תטמאו את נפשתיכם בגל השמש
 בדמש על הארץ / פי' אני יהיה המעורר
 אתכם מצדן מצדום להיות לכם לאהבה
 ורחמים קדשים כי קדוש אני : זאת היתה
 ההקמה והעוף וכל נפש היתה הרמשת בפני
 ולכל נפש השמעת על הארץ : להבהיל
 הטמא וכן השחר וכן היתה הנאכלת
 היתה אשר לא האכל : פ פ פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל
 ישראל לאמר אשה פי הוריע ויהיה
 וממאה שבעת ימים כתי דרת היתה הטמא
 ויום השמיעי ימור בשור ערלתו : ושלוש
 יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה
 קדש לא רגע ואל המקדש לא תבא עד
 מלאת ימי טהרה : ואם נקבה תלד וטמא
 שבעים ימי טהרה וששים יום וששת ימים
 תשב על דמי טהרה : * ובמלאת ימי טהרה
 לבן או לפת תביא כבש בן שנתו לעלה וכן
 יוגה או יזר להטאת אל פתח אהל מעון
 אל הכהן : והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
 וטהרה ממקדש דמיה זאת הטהרה היתה
 לומר

הוריע קלה

לומר אז לנקבה : ואם לא תמצא ידה בי
 שיה ולקחה שתי הדים או שני בני יוגה אחד
 לעלה ואתו להטאת וכפר עליה הכהן
 וטהרה : * פ
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : יג
 אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או
 בדרת וקרה בעור בשרו לנגע צרעת והובא
 אל אהרן הכהן או אל אחד מבני הכהנים :
 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער
 בנגע הפך לבן ומראה הנגע צמק מעור בשרו
 נגע צרעת הוא וראו הכהן וטמא אתו : ואם
 בדרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין
 מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר
 הכהן את הנגע שבעת ימים : וראו הכהן
 ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא
 פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים
 שנית : * וראו הכהן אתו ביום השביעי שנית
 והנה ברה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו
 הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר : ואם
 פשה רפשה המספחת בעור אחר הראהו
 אל הכהן לטהרתו וראו שנית אל הכהן :
 לה ב ב 2 35 וראה

א"ת
הכהן
הפך

P.27.

תוריע

וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וממא
הכהן צרעת הוא :

פ

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן
וראה הכהן והנה שאר לבנה בעור והיה
הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת
צרעת נושנת הוא בעור בשדו וממא הכהן
לא יסגרו כי טמא הוא : ואם פרוח התפרח
הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור
הנגע כראשו ועד רגליו לכל מראה צרעת
הכהן : וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את
כל בשרו ומהר את הנגע כלו הפך לבן טהור
הוא : וכיום הראות בו בשר חי טמא : וראה
הכהן את הבשר החי וממא הבשר החי
טמא הוא צרעת הוא : או כי ישב הבשר
החי ונרפך ללבן ובא אל הכהן : וראה הכהן
והנה נרפך הנגע ללבן ומהר הכהן את הנגע
טהור הוא :

פ

ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפך : והיה
במקום השחין שאר לבנה או כהרת לבנה
אדמדמת וראה אל הכהן : וראה הכהן
והנה מראה שער מן העור ושערה הפך
לבן

לוי

תוריע

קלט

לבן וממא הכהן נגע צרעת הוא בשחין
פחה : ואם וראה הכהן והנה אידיבה שער
לבן ושפלה איגנה מן העור והיא כהת
והסגירו הכהן שכעת ימים : ואם פשה תפשה
בעור וממא הכהן אתו נגע הוא : ואם תחמיק
העמד הכהרת לא פשתה צרבת השחין

רביעי
שני כשהו
מחוברין

ס

הוא וטהרו הכהן : *
כי יהיה בערו מכות אש והיה זה מחית
המכה נהרת לבנה אדמדמת או לבנה :
וראה אתה הכהן והנה נרפך שער לבן
כהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא
במכה פחה וממא אתו הכהן נגע צרעת
הוא : ואם וראה הכהן והנה אין כהרת
שער לבן ושפלה איגנה מן העור והיא כהת
והסגירו הכהן שכעת ימים : וראה הכהן
ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וממא
הכהן אתו נגע צרעת הוא : ואם תחמיק
העמד הכהרת לא פשתה בעור והיא כהת
שאת המכה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכה
הוא : *

פ

ואיש או אשה כי יהיה בו נגע כראש או כקנה : ומיש
וראה

לוי

וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע וְהֵנִיחַ מִדָּאָהוּ עִמָּךְ מִן־
הָעוֹר וְכֹו שֹׁעַר צְהַב דָּק וְטָמֵא אֹתוֹ הַכֹּהֵן
נָתַק הוּא צִרְעַת הָרֹאשׁ אִי הַזָּקֹן הוּא: וְכִי־יֵרָא
הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע הַנֶּתֶק וְהֵנִיחַ אִין מִדָּאָהוּ עִמָּךְ
מִן־הָעוֹר וְשֹׁעַר שָׁהַר אִין כֹּו וְהַסְגִיר הַכֹּהֵן
אֶת־הַנֶּגַע הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים: וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־
הַנֶּגַע בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהֵנִיחַ לֹא־פִשָּׁה הַנֶּתֶק וְלֹא־
הָיָה כֹו שֹׁעַר צְהַב וּמִדָּאָה הַנֶּתֶק אִין עִמָּךְ מִן־
הָעוֹר: וְהִתְנַלַּח וְאֶת־הַנֶּתֶק לֹא יִגַּלַח וְהַסְגִיר
הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִיַּת: וְרָאָה
הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהֵנִיחַ לֹא־פִשָּׁה
הַנֶּתֶק בְּעוֹר וּמִדָּאָהוּ אֵינְנו עִמָּךְ מִן־הָעוֹר וְטָמֵא
אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְטָהַר: וְאִם־פִּשָּׁה יִפְשֵׁה
הַנֶּתֶק בְּעוֹר אַחֲרֵי טָהַרְתּוֹ: וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהֵנִיחַ
פִּשָּׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר לֹא־יִבְקַר הַכֹּהֵן לִשְׁעַר
הַצְּהַב טָמֵא הוּא: וְאִם־בְּעֵינָיו עִמָּךְ הַנֶּתֶק וְשֹׁעַר
שָׁהַר צָמַח־כֹּו נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא וְטָהַר
הַכֹּהֵן: ׀ וְאִישׁ אִו־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה
בְּעוֹר־בְּשָׂרָם כְּהֵרֶת כְּהֵרֶת לְכַנֵּת: וְרָאָה הַכֹּהֵן
וְהֵנִיחַ בְּעוֹר־בְּשָׂרָם כְּהֵרֶת כְּהֵרֶת לְכַנֵּת כֹּהֵן הוּא
פָּרַח בְּעוֹר טָהוֹר הוּא: * ׀ וְאִישׁ

ב' רבתי

ששי
שלישי
כשרין
מחוכרין

כ

כִּי יִמְרַט רֹאשׁוֹ קָרַח הוּא טָהוֹר הוּא: וְאִם
מִפָּאָת פָּנָיו יִמְרַט רֹאשׁוֹ גִבַּח הוּא טָהוֹר הוּא:
וְכִי־יִהְיֶה בְּקִרְחָת אוֹ בְּגִבַּחַת נִגַּע לְבָן אֲדָמָה
צִרְעַת פְּרִחַת הוּא בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבַּחַתוֹ: וְרָאָה
אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהֵנִיחַ שְׂאֵת־הַנֶּגַע לְבָנָה אֲדָמָרַמַת
בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבַּחַתוֹ כִּמְדָאָה צִרְעַת עוֹר בְּשָׂר: ׀
אִישׁ צִרְוֶע הוּא טָמֵא הוּא טָמֵא יִטְמָאֵנוּ הַכֹּהֵן
בְּרֹאשׁוֹ נִגְעוֹ: וְהַצִּרְוֶע אֲשֶׁר־כֹּו הַנֶּגַע בְּגָדָיו
יִהְיֶה פְרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְרוּעַ וְעַל־שִׁפְטָם
יַעֲטֶה וְטָמֵא ׀ טָמֵא יִקְרָא: כֹּל־יְמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע
כֹּו יִטְמָא טָמֵא הוּא בְּרַד יֹשֵׁב מִחוּץ לְמַחֲנֶה
מִי־שָׁבוּ: ׀ וְהַכֹּהֵן כִּי־יִהְיֶה כֹו נִגַּע
צִרְעַת כִּכְרֹד צִמֹד אוֹ כִּכְרֹד פְּשָׁתִים: אוֹ בִשְׂתֵי
אוֹ בְּעַרְב לִפְשָׁתִים וְלִצִּמֹד אוֹ בְּעוֹר אוֹ בְּכָל־
מְלֹאכֶת עוֹר: וְהָיָה הַנֶּגַע יִרְקַק ׀ אוֹ אֲדָמָה
כִּכְרֹד אוֹ בְּעוֹר אוֹ בִשְׂתֵי אוֹ בְּעַרְב אוֹ בְּכָל־כְּלֵי עוֹר
נִגַּע צִרְעַת הוּא וְהִרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן: וְרָאָה הַכֹּהֵן
אֶת־הַנֶּגַע וְהַסְגִיר אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים: וְרָאָה
אֶת־הַנֶּגַע בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִי כִּי־פִשָּׁה הַנֶּגַע כִּכְרֹד
אוֹ בִשְׂתֵי אוֹ בְּעַרְב אוֹ בְּעוֹר לְכָל־אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
הָעוֹר לְמְלָאכָה צִרְעַת מִמָּאֲרַת הַנֶּגַע טָמֵא הוּא:
וְשָׂרַף

עור
שער

וְשָׂרְף אֶת-הַבְּגָד אֲשֶׁר-הָשִׂיתָ אוֹתָהּ אֶת-הַשֵּׂרָפִים
בְּאֵשׁ אֲשֶׁר-הִיא בְּמִשְׁתֵּי אֵל אֶת-כָּל-כְּלֵי הַזָּהָב
אֲשֶׁר-יִהְיֶה בּוֹ הַנֶּגַע כִּי-צָרַעַת מִמֶּלֶכֶת הַזָּהָב
בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף וְאִם יֵרָאֶה הַכֹּהֵן וְהַזָּהָב לֹא
פָשָׁה הַנֶּגַע בְּבָגֶד אוֹ בְּשָׂרָה אוֹ בְּכֵל
כְּלֵי-עוֹר וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּכְבַסוּ אֹת אֲשֶׁר-בּוֹ הַנֶּגַע
וְהִסְגִּירוּ שְׂבָעַת-יָמִים שְׁנִית * וְרָאָה הַכֹּהֵן
אֲחֵרִי וְהַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּגַע וְהָנִיחַ לֹא-יִפְדֹּךְ הַנֶּגַע
אֶת-עֵינָיו וְהִנֵּעַ לֹא-יִפְשַׁח טַמֵּא הוּא כֹּהֵן
תִּשְׂרָפוּ פְתַחַת הוּא בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּנִבְחָתוֹ
וְאִם רָאָה הַכֹּהֵן וְהָנִיחַ בְּתֹרֶה הַנֶּגַע אַחֲרַי הַכֹּהֵן
אֹתוֹ וְקָרַע אֹתוֹ מִן-הַבְּגָד אוֹ מִן-הָעוֹר אוֹ מִן
תְּשִׁיתִי אוֹ מִן-הָעֵרֶב * וְאִם-תִּרְאָה עוֹר בְּבָגֶד
אוֹ-בְּשָׂרָה אוֹ-בְּעֵרֶב אוֹ בְּכֵל-כְּלֵי-עוֹר פְּתַחַת
הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרָפוּ אֹת אֲשֶׁר-בּוֹ הַנֶּגַע וְהִבְגִּי
אוֹ-הַשִּׁיתִי אוֹ-הָעֵרֶב אוֹ-כָל-כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר
הַכֹּהֵן וְקָרַע מֵהֶם הַנֶּגַע וְכַבֵּס שְׁנִית וְשָׂרְף וְאִתּוֹ
תוֹרֶה נֶגַע צָרַעַת בְּגֵד הַצִּמְרֹן אוֹ הַפְּשֵׁתִים אוֹ
הַשִּׁיתִי אוֹ הָעֵרֶב אוֹ כָל-כְּלֵי-עוֹר לְשָׂרְפוֹ אוֹ
לְטַמְּאוֹ :

שביעי
דביעי
כשהו
מחוכרו

מפסיר

P.28. יד וידבר יהוה אל משה לאמר : זאת התורה
תורה

הַזָּהָב הַמְצָרַע בַּיּוֹם מְהִרְתּוֹ וְהוֹבֵא אֶל-
הַכֹּהֵן : וְצָלַח הַכֹּהֵן אֶל-מַחוּץ לַמִּחְנֶה וְרָאָה
הַכֹּהֵן וְהָנִיחַ גִּרְפָּא נֶגַע הַצָּרַעַת מִן-הַצָּרוּעַ :
וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח לַמִּשְׁחָה שְׁתֵּי-צִפְרִים חֲיוֹת
מְהִרֹת וְעֵץ אֲזָוִי וְשָׁנִי תוֹלַעַת וְאוֹב : וְצִוָּה
הַכֹּהֵן וְשָׂקַט אֶת-הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל-כְּלֵי-
חָרָשׁ עַל-מִים חַיִּים : * אֶת-הַצִּפּוֹר הַתֵּיבָה יָקַח
אֵתָהּ וְאֶת-עֵץ הָאֲזָוִי וְאֶת-שְׁנֵי הַתוֹלַעַת וְאֶת-
הָאוֹב וְטָבַל אוֹתָם בַּיַּיִן וְהַצִּפּוֹר הַתֵּיבָה בְּדָם
הַצִּפּוֹר הַשְּׂחָפָה עַל הַמִּים הַחַיִּים : וְהִזָּה עַל
הַמִּשְׁחָה מִן-הַצָּרַעַת שְׁבַע פְּעָמִים וְשָׂרְפוֹ
וְשָׂלַח אֶת-הַצִּפּוֹר הַתֵּיבָה עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה : וְכַבֵּס
הַמִּשְׁחָה אֶת-בְּגָדוֹ וְגִלַּח אֶת-כָּל-שְׁעָרוֹ וְרִחַץ
בְּמִים וְשָׂרְפוֹ וְאֶחָד יָבִיֵא אֶל-הַמִּחְנֶה וְשָׂבַע
מַחוּץ לַאֲהֵלוֹ שְׂבָעַת יָמִים : וְהָיָה בַּיּוֹם
הַשְּׂבִיעִי יִגְלַח אֶת-כָּל-שְׁעָרוֹ אֶת-רֹאשׁוֹ וְאֶת-
זָקְנוֹ וְאֶת גִּבְתּוֹ עֵינָיו וְאֶת-כָּל-שְׁעָרוֹ יִגְלַח וְכַבֵּס
אֶת-בְּגָדוֹ וְרִחַץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בְּמִים וְשָׂרְף : * וּבַיּוֹם
הַשְּׂמִינִי יָקַח שְׁנֵי-כִבְשִׁים תְּמִימִים וְכַבְּשָׁה
אֶחָת בַּת-שְׁנָתָה תְּמִימָה וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִים
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְלֶג אֶחָד שֶׁמֶן :
לו א * 36 והעמיר

והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר
 ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד : ולקח
 הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לאשם
 ואת לוג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה :
 ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את
 החטאת ואת העלה במקום הקדש
 פתח את האשם הוא לבחן קדש קדש
 הוא : ולקח הכהן מדם האשם ונתנו על
 על-התוף און המטהר הימנית ועל-בחן
 הימנית ועל-בחן רגלו הימנית : ולקח
 מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית
 ויבל הכהן אתי-באצבעו הימנית מן השמן
 אשר על-כפו השמאלית והורה מן השמן
 באצבעו שבע פעמים לפני יהוה : וקחה
 השמן אשר על-כפו יתן הכהן על-תנוף און
 המטהר הימנית ועל-בחן ידו הימנית ועל-
 בחן רגלו הימנית על דם האשם : והורה
 בשמן אשר על-כף הכהן יתן על-ראש המטהר
 וכפר עליו הכהן לפני יהוה : ועשה הכהן
 את-החטאת וכפר על-המטהר משמאלה
 ואחר ישחט את-העלה : והעלה הכהן את-
 העלה

שלושי
 המיש
 כשהן
 מתוכרין

העלה ואת-המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן
 וסדר : * ס ואס-הל הוא ואין ידו
 משנת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר
 עליו ועשרון סלת אחד כלול בשמן למנחה
 ולוג שמן : ושתי תרים או שני בני יונה אשר
 תשיג ידו והורה אחד חטאת והאחר עלה :
 והביא אהם ביום השמיני לטהרתו אל-הבחן
 אל-פתח אהל מועד לפני יהוה : ולקח הכהן
 את-כבש האשם ואת-לוג השמן והניף אתם
 הכהן תנופה לפני יהוה : ושחט את-כבש
 האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתנו על-
 התוף און המטהר הימנית ועל-בחן ידו
 הימנית ועל-בחן רגלו הימנית : ומן השמן
 יצק הכהן על-כף הכהן השמאלית : והורה
 הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על-
 כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה :
 ונתן הכהן מן השמן אשר על-כפו על-תנוף
 און המטהר הימנית ועל-בחן ידו הימנית
 ועל-בחן רגלו הימנית על מקום דם האשם :
 והורה מן השמן אשר על-כף הכהן יתן
 על-ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה :
 לו ב 2 36 וטשה

את
 פתח

ועשה את האהל מן החטים או מן בני העוף
 מצרע השיג ידו : את אשר השיג ידו את
 האהל הסאת ואת האהל עלה על הפנתה
 וכפר הכהן על המטה לפני ידו : ואת
 הדור אשר בו נגע צבעת אשר לא השיג ידו
 בסדרו :
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : ויש
 הבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוז
 ונתתי נגע צבעת בבית ארץ אחרתם : וכל
 אשר לו הבית והגיד לביתו לאמר כנען נראה
 לי בבית : וצוה הכהן ופני את הבית בסתם
 וכל הכהן לרצות את הנגע ולא יטמא כל
 אשר בבית וצוה כן וכל הכהן לרצות את
 הבית : וצוה את הנגע והנה הנגע בקורת
 הבית שקערורית וקרקפת או אדמומה ומואית
 שפל מן הקיר : וצוה הכהן מן הבית אל פתח
 הבית והסגיר את הבית שבעת ימים : ושג
 הכהן ביום השביעי וצוה והנה פשר הנגע
 בקורת הבית : וצוה הכהן וחלצו את האבנים
 אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ
 לעיר אל מקום טמא : ואת הבית יקצע מבית
 סבני

רביעי
 גשי כשהו
 סוכרין

סבני וצבעו את העפר אשר הקאו אל מחוץ
 לעיר אל מקום טמא : ולקחו אבנים אחרות
 והביאו את תחת האבנים ועפר אבני יפה
 וסח את הבית : ואם ישנו הנגע ופנה מבית
 אחר חלק את האבנים ואתי הקצות את
 הבית ואתי הסוח : וכל הכהן וראה והנה
 פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוה בבית
 טמא הוא : ונתין את הבית את אבניו ואת עליו
 ואת כל עפר הבית והוציאו אל מחוץ לעיר
 אל מקום טמא : והבא אל הבית כל ימי הסגיר
 אתו יטמא עד הערב : והשכנ בבית וכנס
 את בגדיו והאכל בבית וכנס את בגדיו :
 ואם בא וכל הכהן וראה והנה לא פשה הנגע
 בבית אחרי הסח את הבית וסגר הכהן את
 הבית כי נרפא הנגע : ולקח לחמא את הבית
 שתי צפרים ועין אדו ושני תולעת ואוב :
 ושחטו את הצפר האחת אל כלי חרש על מים
 חיים : ולקח את עין האדו ואת האוב ואת
 התולעת ואת הצפר הקוד וטבל אתם בדם
 הצפר השחוטרה וכמים החיים והוה אל הבית
 שבע פעמים : וחמא את הבית בדם הצפור
 ובמים

רביעי
 גשי כשהו
 סוכרין

ובמים החיים ובצפר התורה ובעץ הארז ובאבן
 ובשני התולעת : ושלה את הצפר התורה אל
 מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על חמית
 וסתר : * זאת התורה לכל נגע הצרעת ולחוק
 ולצרעת הבגד ולבית : ולשאת ולספחת
 ולבהרת : להודת ביום הטמא וכיום הטמא
 זאת הורת הצרעת : פ
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר :
 דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש
 איש כי יהיה זב מבשרו זב טמא הוא : וזאת
 התורה טמאתו בזבו בר בשרו את זבובו
 החתים בשרו מזב טמאתו הוא : כל המשגע
 אשר ישכב עליו הונג וטמא וכל הכלב
 אשר ישכב עליו וטמא : ואיש אשר יגע
 במשכבו וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב : והישב על הכלב אשר ישכב עליו
 הונג וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב :
 והנגע בבשר הונג וכבס בגדיו ורחץ במים
 וטמא עד הערב : וכירק הונג בשחור וכבס
 בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : וכל
 הפרט אשר ירב עליו הונג וטמא : וכל
 הנגע

המשי

טו

הנגע בכל אשר יהיה תחתיו וטמא עד הערב
 והנישא אותם וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב : וכל אשר יגע בו הונג ורחץ לא
 שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב : וכלי חרש אשר יגע בו הונג ישבר
 וכל כלי עץ ישטף במים : וכי יסרד הונג
 מזבוב וכפר לו שבעת ימים לסהרתו וכבס
 בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וסתר : וכיום
 השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה
 וכל לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם
 אל הכהן : ועשה אתם הכהן אחד תפאת
 והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה
 מזבוב : * ו איש כי תצא ממנו שכבת
 זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב :
 וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע
 וכבס במים וטמא עד הערב : ולאשה אשר
 ישכב איש איתה שכבת זרע ורחצו במים
 וטמאו עד הערב : פ
 ואשה כי רתחה זכר דם יהוה זכה בפשעה
 שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה וטמא
 עד הערב : וכל אשר תשכב עליו בנדתה וטמא
 וכל

שש
 שביעי
 כשהן
 מחוברין

מצרע

וכל אשר תשב עליו וטמא : וכל הנוגע
במשכבה וכבם בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב : וכל הנוגע בכל כלי אשר תשב
עליו וכבם בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב :
ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא
ישבת עליו בגנעו בו וטמא עד הערב : ואם
שכב ישכב איש אתה ורחי נדה עליו וטמא
שבעת ימים וכל דומשכב אשר ישכב עליו
וטמא : ואשה כיוצא בזו
דכה ימים רבים בלא עת נדה או כיתוב על
נדה כל ימי זוב טמאתה כימי נדה היתה
טמאה היא : כל המשכב אשר תשכב עליו
כל ימי זובה כמשכב נדה יהיה לה וכל הכלי
אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדה :
וכל הנוגע בם וטמא וכבם בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב : ואם טהרה מזוכה וספרה
לה שבעת ימים ואחר תטהר : * וכיום השמיני
תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה
אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד : ועשה
הכהן את האהר הטאת ואת האהר עלה
וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה :
והורתם

שביע

אחרי מות

קמה

והורתם את בני ישראל מטמאתם ולא מטמא
זמרו כטמאתם כטמאם את משכבי אשר
בתוכם : ואת הודת הונג ואשר תצא מכמו
שכבת ידע לטמאה בה : והדורה בנדה והוב
את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם
טמאה : פ פ פ

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני מן
אהרן בקרבנות לפני יהוה וקמרו : ואמר P.29
יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא
ככל ער אל הקדש מבית לפרכת אל בני כהן
הכפרת אשר על הארון ולא ימור כי בעון
אזרה על הכפרת : כזאת יבא אהרן אל
הקדש בפר בידקק להטאת ואל לעלת :
כהתר בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על
בשרו וכאבגנט בד יתגר וכמזנפת בד יצנף
כגד קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם :
ומזאת עדה בני ישראל יקח שני שעירי עזים
להטאת ואל אחד לה עלה : והקריב אהרן
את פר הטאת אשר לו וכפר בערו וכעד
ביתו : * ולקח את שני השעירים והעמיד אתם
לפני יהוה פתח אהל מועד : ונתן אהרן על
לו א 37 שני

פירשת יום
כפיר
בטהרות

ש

כראש עמוד ב"ה שמו' טמן
 שני השעירים גדלות גורל אחד ליהנה ונתן
 אחר לעזאזל : והקריב אהרן את השעיר אשר
 עלה עליו הגורל ליהנה ועשהו חטאת
 והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל
 יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אהרן
 לעזאזל המדבריה : והקריב אהרן את
 החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושקט
 את פר החטאת אשר לו : * ולקח מלא המזבח
 גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא
 הפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת
 ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה
 ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות
 ולא ימות : ולקח מדם הפר והזה באצבעו
 על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת ויד
 שבע פעמים מן הדם באצבעו : ושחט את
 שעיר החטאת אשר לעם והביא את דם
 אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאש
 עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני
 הכפרת : וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל
 ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהרן
 מועד השכן אתם בתוך טמאתם : וכל אדם
 לא

לא יהיה : באהל מועד בכאז לכפר בקדש
 עד צאתו וכפר בעדו וכפר ביהו וכפר כל
 קהל ישראל : * ויצא אל המזבח אשר לפני
 יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם
 השעיר ונתן על קדנות המזבח סביב : והזה
 עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וסחרו
 וקדשו מטמאת בני ישראל : וכלה מכפר
 את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח
 והקריב את השעיר החי : וסמך אהרן את
 שתי ידו על ראש השעיר החי והתנדב עליו
 את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם
 לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר
 ושלה ביד איש עתי המדברה : ונשא השעיר
 עליו את כל עונתם אל ארץ גורה ושלה את
 השעיר במדבר : ובא אהרן אל אהל מועד
 ופשט את בגדיו הפר אשר לבש בכאז אל
 הקדש והניחם שם : ורחץ את בשרו במים
 במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה
 את עלוהו ואת עלת העם וכפר בעדו וכפר
 העם : * ואת חלב החטאת יקטיר המזבח :
 והמשלה את השעיר לעזאזל יבסם בגדיו
 לו ב 2 37 ורחץ

שלושי
 שני כשרין
 מחוברין

אחרי מות

וירחן אתי בשן במים ואחריו יבוא אל-
המחנה : ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת
אשר הובא את דמם לכפר בקדש ויציא אל-
מחוז למחנה ושרפו באש את עדתם ואת
בשרם ואת פרשם : ויהי ערב אתם יבטם
בגדיו וירחן אתי בשן במים ואחריו יבוא
אל המחנה : והיתה לכם לחקת עולם כחדש
השביעי בעשור לחדש העניו את נפשתיכם
וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר העבד
בתוכם : כי יום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה חטאתיכם :
שבת שבתון היא לכם וענייתם את נפשתיכם
חקת עולם : וכפר הכהן אשר ימשח אתו
ואשר ימלא את ידיו לכהן תחת אביו ולבש
את בגדיו הכר בגדי הקדש : וכפר את מקדש
הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר
ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר : והיתה
זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל
מכל חטאתם אחת בשנה תעש באשר צוה יהוה
את משה : * פ

יז
ובני

אחרי מות

קמו

ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם
זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר : איש איש
מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב
או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה :
ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב
קרבן ליהוה לפני משכן יהוה גם ישב
לאיש רהול גם שפך ונכרת האיש ההוא
מקרב עמו : למען אשר יביאו בני ישראל
את זבחיכם אשר הם זבחים על פני השדה
והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל-
הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה איתם : וזרק
הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל
מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה : ולא
יזבחו עוד את זבחיכם לשעירם אשר הם זנים
אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם : *
ואלהם האמר איש איש מבית ישראל ומין
הגוי אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח :
ואל פתח אהל מועד לא יביאו לעשות אתו
ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו : ואיש איש
מבית ישראל ומין הגוי הגר בתוכם אשר יאכל
כל לבם ונתתי פני כנפש האכלת את הדם
והכרתי

חמישי
שלישי
כשהן
מחובות

אחרי מות

והכרתי אתה מקרב עמך: כי נפש תבשר
בדם הוא ואני נתתיו לכם על-המזבח לנפש
על-נפשותיכם כי הדם הוא בנפש יכפר: על
בן אמרת לביני ישראל כל-נפש מכם לא
תאכל דם והגד הגד בחובכם לא-יאכל דם:
ואיש איש מכני ישראל ומן הגר הגר בתולד
אשר יצוד ציד היה או-עוף אשר יאכל ושפי
את דמו וכסרו בעפר: כי-נפש כל-בשר דם
בנפשו הוא ואמר לביני ישראל דם כל-בשר
לא תאכלו כי נפש כל-בשר דמו הוא כל
אכליו יכרת: וכל-נפש אשר תאכל נבלה
וטרפה באורח ובגר וכבש בגדיו ורחץ במים
וטמא עד-הערב וטהר: ואם לא יכבש ובשר
לא ירחץ ונשא עונו: פ

יח
פרשת יום
כפיר
כמנחה

וידבר ירעה אל-משה לאמר: דבר אל-ביני
ישראל ואמרת אל-הם אני יהוה אלהיכם:
כמעשה ארץ-מצרים אשר ישבתם בה לא
תעשו וכמעשה ארץ-כנען אשר אני מליא
אהכם שמה לא תעשו ובדקתיהם לא תלכו:
את-משפטי תעשו ואת-חקתי תשמרו ללכת
בהם אני יהוה אלהיכם: ושמתם את-חקתי
ואת

אחרי מות

קמח

ואת-משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי
בהם אני יהוה: * ׀ איש איש
אל-כל-שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערות
אני יהוה: ׀ ערות אביך
וערות אמן לא תגלה אמן הוא לא תגלה
ערוה: ׀ ערות אשת-אביך לא
תגלה ערות אביך הוא: ׀ ערות
אחותך בת-אביך או בת-אמן מולדת בית-אז
מולדת חוץ לא תגלה ערוה: ׀ ערות
בת-בןך או בת-בתך לא תגלה ערוה כי
ערוה קנה: ׀ ערות בת-אשת
אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה
ערוה: ׀ ערות אחות-אביך לא
תגלה שאר אביך הוא: ׀ ערות
אחות-אמן לא תגלה כי-שאר אמן
הוא: ׀ ערות אחי-אביך
לא תגלה אל-אשתו לא תקרב דהוק
הוא: ׀ ערות בלתיך
לא תגלה אשת בןך הוא לא תגלה
ערוה: ׀ ערות אשת-אחיך לא תגלה
ערות אחיך הוא: ׀ ערות אשת
ובתה

ששי

אחרי מות

ונבה לא תגלה את בתי בנה ואת בית בנה לא תקח לגלות ערוהה שארה הנה זמה הוא ואשר אל צדקה לא תקח לצד לגלות ערוהה עליה בחייה: ואל אשר בנה טמא הנה לא תקרב לגלות ערוהה: ואל אשר עמיתך לא תקח שכבתך לזרע לטמא הנה: וסורעה לא תקח להעביר למך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה: * ואת זכר לא תשכח משכבי אשר הועבה הוא: ובכל ברכתך לא תקח שכבתך לטמא הנה ואשר לא תעבר לפני ברכתך לרבעה מכל הוא: אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם: ותמטא הארץ ואפקד עונה עליה ותקח הארץ את ישיבה: ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האלה והנה הגר בחובכם: כי את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ונטמאו הארץ: ולא תקחו הארץ אתכם נטמאכם אתה כאשר קאה את חגיו אשר לפניכם: כי כל אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות

שביעי
רביעי
כשהו
מחבריו

מפסור
מלך

קדשים

קמט

הנפשות העשה מקרב עמם: ושמרתם את משמרתם לבלתי עשות מהקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

פ פ פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים יהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: * אל תפנו אל האילים ואלהי מטסה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: וכי תזכרו זכה שלמים ליהוה לרצונכם תזכרו: כיום זבחכם יאכל ומטחרת ורחוקו עד יום השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: ואכלו עוני ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש הוא מעמיה: ובקצונכם את קצור ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצור וקמץ קצורה לא תלקט: וכרמך לא רועול ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעניב אתם אני יהוה אלהיכם: * לא תגבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ולא תשבעו בשמי לשקר

לח א י 38 וחללה

P. 30

לח

קרשים

והללת את שם אלהיך אני יהוה : לא תעשה
את דברך ולא הגול לא תלוי פעלת שכיר אתך
עד בקר : לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן
ככשל ויראת מאלהיך אני יהוה : * לא תעשה
עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני
גדול בצדק המשפט צמיתך : לא תגדל ככל
בעמיד לא תעמד על דם רעה אני יהוה : לא
תשגא את אהיך בלבבך הוכח תוכיח את
עמיתך ולא תשא עליו חטא : לא תקם ולא
תטר את בני עמך ואהבת לרעה כמוך אני
יהוה : את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע
כלאים שדך לא תרבע כלאים ובגד כלאים
שעטני לא יעלה עליך : ואיש כירושלב את
אשר שכבת זרע והוא שפחה גחרפת לאיש
והפדה לא נפדתה או הפשה לא נהן לה בקנה
החיה לא יומתו כיר לא הפשה : והביית את
אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם :
וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה
על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו
אשר חטא : * פ

שני
חמישי
כשרן
מחבריו

שלישי

קרשים

קג

וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה
לכם ערלים לא יאכל : ובשנה הרביעית יהיה
כל פריו קרש הלולים ליהוה : ובשנה החמישית
תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני
יהוה אלהיכם : לא תאכלו על הדם לא תנחשו
ולא תעוננו : לא תקפו פאת ראשכם ולא
תשחית את פאת זקנד : ושרט לנפש לא תתנו
בבשרכם ובתכת קעקע לא תתנו בכם אני
יהוה : אל תחלל את בתך להנותה ולא תונה
הארץ ומלאה הארץ זמה : את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה : אל תפגו אל האבת
ואל הירדענים אל תבקשו לטמאה בהם אני
יהוה אלהיכם : מפני שיבה תקום והדרת פני זקן
וראת מאלהיך אני יהוה : * ס וכי
יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו : באורח
מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו
כמוך כירגים רוייתם בארץ מצרים אני
יהוה אלהיכם : לא תעשו עול במשפט במדה
במשקל ובמשורה : מאזני צדק אבני צדק
איפת צדק וריון צדק יהיה לכם אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים :
לח ב ב 38 2 ושמרתם

רביעי
ששי כשרן
מחבריו

שלישי

קדשים

ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי
 ועשיתם אתם אני יהוה : * פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר : ואל בני ישראל
 האמר איש איש מבני ישראל ומן הגר
 הגר בישראל אשר יהו מורעו למלך מות יומת
 עם הארץ ויגמלו באבן : ואני אתן את פני
 באיש יהרוא והכרתי אתו מקרב עמו כי
 מורעו נתן למלך למען טמא את מקדשי
 ולהלל את שם קדשי : ואם העלם יעלמו
 עם הארץ את עיניהם מן האיש יהוה בחרתו
 מורעו למלך לבלתי המית אתו : ושמרתי אני
 את פני באיש יהוה ובמשפחתו והכרתי
 אתו ואת כל הוננים אחריו לונות אחרי המלך
 כקרב עמם : והנפש אשר הפנה אל האבן
 ואל הורענים לונת אחיהם ונתתי את פני
 בנפש יהוה והכרתי אתו מקרב עמו :
 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה
 אלהיכם : * ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם
 אני יהוה מקדשכם : כי איש איש אשר יקלל
 את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל
 דמיו בו : ואיש אשר ינאף את אשת איש
 אשר

המית

שני
עביו
כשרן
מחברין

קדשים

אשר ינאף את אשת רעו מות יומת הנאף
 והנאפת : ואיש אשר ישכב את אשת אביו
 ערוה אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם
 כם : ואיש אשר ישכב את בלתי מות יומתו
 שניהם תכל עשו דמיהם כם : ואיש אשר
 ישכב את זכר משכבי אשר תועבה עשו
 שניהם מות יומתו דמיהם כם : ואיש אשר
 יקח את אשה ואת אמה ומה הוא באש
 ישרפו אתו ואתהו ולא תהיה זכרה בתוככם :
 ואיש אשר יקו שכבתו כבהמה מות יומת
 זכרה כבהמה תהרגו : ואשה אשר תקרב
 אל כל בהמה להבעה איתה והזגת את
 האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם
 כם : ואיש אשר יקח את אהו בת אביו או
 בת אמו וראיה את ערוהו והיא תראה את
 ערוהו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערוה
 אהו גלה עונו ישא : ואיש אשר ישכב את
 אשה דוה וגלה את ערוהו את מקנה הערת
 והיא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם
 מקרב עמם : וערות אחות אמן ואחות אבין
 לא תגלה כי את שארו הערה עינים ישאו :
 ואיש

קדשים

ואיש אשר ישכב את דברו ערות דודו גלה
הטאם ישאו ערבים ימרו : ואיש אשר יקח
את אשת אחיו גדרה הוי ערות אחיו גלה
ערבים יהיו : ושמתם את כל חקתי ואת
כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיז אתכם
הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת
בה : * ולא תלכו בחקתי דגוי אשר אני משלה
מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם :
ואמר לכם אתם תירשו את ארצותם ואני
אתננה לכם לדשת אתה ארץ וברת חלי
ודבש אני יהיה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם
מן העמים : * והבדלתם בין הבהמה הטהרה
לטהמה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו
את נפשתיכם בבחמה ובעוף ובכל אשר
הרמש הארמה אשר הבדלתי לכם לטמא :
ודויתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואגדל
אתכם מן העמים להיות לי : ואיש אי אשה
כיי יהוה בהם אוב או ידעני מות וימתו באבן
ירגמו אתם דמיתם בם : פ פ פ
ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני
אתרו ואמרתו אלהם לנפש לא ישמא בעמיו :

שביע

מפסיר

כא

31.P

כי

אמר

קב

כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבניו
ולבתו ולאחיו : ולאחריו הבתולה הקרובה
אליו אשר לא היתה לאיש לה ישמא : לא
ישמא בעל בעמיו להחלו : לא יקרחה קרחה קריו קר
בראשם ופצת זקנם לא יגלחו ובבשרם
לא ישרטו שרמת : קדשים יהיו לאלהיהם
ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשר יהוה
לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש : * אשר
יהוה וחללה לא יקחו ואשר גרושה מאישה
לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו : וקרשתו כי
את לחם אלהיו הוא מקריב קדש יהוה
לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם : וברת איש
בזו כי תחל לגנות את אביו היא מחללת באש
השרף : * והבזו הגדול
מאחיו אשר יועק על ראשו שמן רמשחה
ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו
לא יפרע ובגדיו לא יפרם : ועל כל נפש
מת לא בא לאביו ולאמו לא ישמא : ומן
המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו
כי גור שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה : *
והוא אשר בבתוליה יקח : אלקמה וירושרה
וחללה

א"ת
ט"ו

ל

ואיש כיי-אכל קדש בשגגה ונסף חמשייתו עליו
ונתן לבתן את-הקדש : ולא יחללו את-קדש
בני ישראל את אשר-ירימו ליהוה : והשיאו אותם
עזו השמה באכלם את-קדשיתם כי אני יהוה
מקדשם : * פ

שלישי

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-אחיהו
ואל-בניו ואל כל-בני ישראל ואמרת אליהם
איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל
אשר יקרבו קרבנו לכל-גדריהם ולכל-
גדבותם אשר יקרבו ליהוה לעלה : לרצונם
המים יקר בקר בבשבים ובעוים : כל אשר-
בו מים לא תקריבו כיי-לא לרצון יהוה לכם :
ואיש כיי-יקריב זבח-שלמים ליהוה לפלא-גדו
או לנדבה בקר או בצאן המים יהיה לרצון
כל-מים לא יהיה-בו : עורת או שכור או חרוץ
או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה
ליהוה ואשר לא-רחתנו מהם על-המונח
ליהוה : ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה
ארו ונדר לא ירצה : ומעוד וקתור וגרוק
וקרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו :
ומע דונבר לא תקריבו את-לחם אלהיכם
מכל

מכל-אלה כי משחתם בהם מים בם לא ירצו
לכם : * פ

וידבר יהוה אל-משה פרשת יום
א יב של
סכות ויום
כ של פסח
לאמר : שור אר-כשב אר-עזו כי יולד והיה שבעת
ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה
לקרבן אשה ליהוה : ושור אר-שה אתו ואת-בנו
לא השחטו כיום אחד : וכי-תזבחו זבח-תודה
ליהוה לרצונכם תזבחו : כיום ההוא יאכל
לא תזבחו ממנו עד-בקר אני יהוה : ושמתם
מצותי ועשיתם אתם אני יהוה : ולא תחללו את
שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה
מקדשכם : המוציא אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אני יהוה : * פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל-בני ישראל
ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר-תקראו אתם
מקראי קדש אלה הם מועדי : ששת ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא-קדש
כל-מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל
מושבתים : * פ

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר-תקראו
אתם במועדם : בתדש הראשון בארבעה
עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה :
לט ב = 39 ובחמשה

אמר

ובחמשה עשר יום לחודש יהיה חג המצות
ל יהוה שבעת ימים מצות האכלו : ביום
הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה
עבודה לא תעשו : והקרבתם אשה ליהוה שבעת
ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכה עבודה
לא תעשו :

פ

ודבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירתה
והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל
הבית : והניף את העמר לפני יהוה לדבוקכם
ממחרת השבת וניפנו הבית : ועשייתם ביום
הדבוקים את העמר כבש תמים בן שנהו
לעלה ליהוה : ומנחתו שני עשרונים סלת
בוללה בשמן אשה ליהוה בית ניהח ונסכה
יין רביעת החין : ורחם וקלי וקרמל לא
תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאתם את
קרבן אלהיכם תקת עולם לדדתיכם בכל
משבתים :

ס

ממחרת השבת מיום הביאתם את עמר
התנופה שבע שבתות המימת ההיירה : עד
ממחרת

נסכין

אמר

קנה

ממחרת השבת השביעה תספרו חמשים יום
והקרבתם מנחה חדשה ליהוה : ממשבתים
הביאו : לחם תנופה שתיים שני עשרונים סלת
ההינה חמין תאפינה בכורים ליהוה : והקרבתם
על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר
בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה
ומנחתם ונסביהם אשה בית ניהח ליהוה :
ועשייתם שער עזים אחד לחטאת ושני
כבשים בני שנה לזבח שלמים : והניף הבית
אחם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על
שני כבשים קדש יהיו ליהוה לבית : וקראתם
בעצם : היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכה עבודה לא תעשו תקת עולם בכל
מושבתים לדדתיכם : ובקצורכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדה בקצור ולקט
קציר לא תלקט לעני ולגר תעוב אהם אני
יהוה אלהיכם :

פ

ודבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
ישראל לאמר בהודש השביעי באחד
לחדש יהיה לכם שבתון וקרן הרועה
מקרא קדש : כל מלאכה עבודה לא תעשו
והקרבתם

חמישי

והקרבתם אשה ליהוה : ס
 יהוה אל משה לאמר : אך בעשור להדש
 השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש
 יהוה לכם וענייתם את נפשתיכם והקרבתם
 אשה ליהוה : וכל מלאכה לא תעשו בעצם
 היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם
 לפני יהוה אלהיכם : כי כל הנפש אשר לא
 תענה בעצם היום הזה ונקרה מעמיה :
 וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם
 היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב
 עמיה : כל מלאכה לא תעשו הקת עולם
 לדורותיכם בכל משבתותיכם : שבת שבתון
 הוא לכם וענייתם את נפשתיכם בתשעה
 להדש בערב מערב עד ערב השבתו
 שבתכם : *

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל לאמר בתמשה עשר יום להדש
 השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה :
 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכה
 עבודה לא תעשו : שבעת ימים תקריבו אשה
 ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם
 והקרבתם

קנו
 והקרבתם אשה ליהוה עזרת הוא כל
 מלאכה עבודה לא תעשו : אלה מועדי יהוה
 אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב
 אשה ליהוה עלה ומנחה ובה ונסכים דבר יום
 ביומו : מלבד שבתות יהוה ומלבד מתנותיכם
 ומלבד כל נדבתיכם ומלבד כל נדבותיכם
 אשר תתנו ליהוה : אך בתמשה עשר יום
 להדש השביעי באספכם את תבואת הארץ
 תתנו את חגי יהוה שבעת ימים ביום הראשון
 שבתון וביום השמיני שבתון : ולקחתם לכם
 ביום הראשון פרי עץ הדור כפת תמרים וענף
 עץ עבות וערבי נחל ושמתם לפני יהוה
 אלהיכם שבעת ימים : וחגתם אתו חג ליהוה
 שבעת ימים בשגרה הקת עולם לדורותיכם
 בתדש השביעי תחגו אהו : בסבת השבוע
 שבעת ימים כל יד האורה בישראל ישבו
 בסבת : למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתתי
 את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני
 יהוה אלהיכם : וידבר משה את מעדי יהוה אל
 בני ישראל : *

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל
 ויקחו

כד שביעי

ויקחו אליך שמן זית וך בתית לפאזר להעלתך
 תמיד: מחוץ לפרכת העדה באהל מועד יערך
 אהו אהרן בערב עד בקר לפני יהוה תמיד הקת
 עולם לדורותיכם: על המנחה המהרה יערך את
 הנרות לפני יהוה תמיד: פ
 ולקחת סלת ואפית אהו שמים עשרה
 הלוח שני עשרנים יהוה החלה האקרת:
 ושמת אוהם שמים מערכות שש המערכת
 על השלחן השרר לפני יהוה: ונתת על
 המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאוהנה
 אשה ליהוה: ביום השבת ביום השבת
 יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל
 ברית עולם: והיתה לאהרן ולבניו ואכלו
 במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאש
 יהוה הק עולם: ס ויצא בן
 אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך
 בני ישראל וינצו במתנה בן הישראלית
 ואיש הישראלי: ויקב בן האשה הישראלית
 את השם ויקלל וביאו אהו אל משה ושם אמו
 שלמית בת דברי למטה דן: ויניחורו במשטר
 לפרש להם על פי יהוה:

וידבר

וידבר יהוה אל משה לאמר: הוצא את
 המקלל אל מחוץ למחנה וקמכו כל השמעים
 את דויהם על ראשו ורגמו אהו כל העדה: ואל
 בני ישראל תדבר לאמר איש איש כיוקל
 אהיו ונשא חמאו: ונקב שם יהוה מות יומת קדש
 ביום ורגמו בו כל העדה בנר כאוהנה בנקכו
 שם יומת: ואיש כי יכה כל גפש אדם מות
 יומת: ומכה גפש בהמה ישלמנה גפש תחת
 גפש: ואיש כיופן מום בעמיתו כאשר עשה
 בן עשה לו: שבר תחת שבר עין תחת עין
 עין תחת עין כאשר יתן מום באדם בן יתן
 בו: * ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: מפסיד
 משפט אהו יהוה לכם בנר כאוהנה יהוה
 כי אני יהוה אלהיכם: וידבר משה אל בני
 ישראל ויצאו את המקלל אל מחוץ למחנה
 ורגמו אהו אהו ובני ישראל עשו כאשר צוה
 יהוה את משה: פ פ פ
 וידבר יהוה אל משה בחר סיני לאמר: דבר אל
 בני ישראל ואברת אלהם כי תבאו אל הארץ
 אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה:
 שש שנים תורע ערך ושש שנים תזמר כרמך
 מ א א * ואספת

P.32. כה

ואספת את תבואתה : * ובשנה השביעית שבת
 שברונו יהיה לארץ שבת ליהנות שדך לא תזרע
 וכרמך לא תזמר : את ספיח קצירך לא תקצור
 ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתו יהיה
 לארץ : והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך
 ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולרושכך הגרים
 עמך : ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל
 תבואתה לאכל : * ם
 וקפרת
 לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע
 פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע
 וארבעים שנה : והעבדת שופר תרועה בחדש
 השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבדו
 שופר בכל ארצכם : וקדשתם את שנת
 החמשים שנה וקראתם דרוז בארץ לכל
 ישוביה ויבל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל
 אחותו ואיש אל משפחתו תשבו : ויבל הוא
 שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא
 תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה : כי
 יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו
 את תבואתה : בשנת היובל הזאת תשבו איש
 אל אחותו : * וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה
 מיד

מיד עמיתך אל תזנו איש את אחיו : במספר
 שנים אתר היובל תקנה מאת עמיתך במספר
 שנת תבואת ומכר לך : לפי רב השנים תרבה
 מקנתו ולפי מעט השנים הנמעים מקנתו כי
 מספר תבואת הוא מכר לך : ולא תזנו איש את
 עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם :
 ועשיתם את הקרני ואת משפטי השמרו
 ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח : *
 ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם
 לבטח עליה : וכי הנאמרו מרז נאכל בשנה
 השביעית הן לא תזרע ולא נאסף את תבואתנו :
 וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשרת
 את התבואה לשלש השנים : וזרעתם את השנה
 השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה
 התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן : והארץ
 לא תמכר לצמתת כילי הארץ כי גרים ותושבים
 אתם עמדי : ובכל ארץ אהזתכם גאלה תהנו
 לארץ : * ם
 כי זמנך אחיד רביע
 ומכר מאתו ובא גאלו דקרב אליו וגאל את
 ממכר אחיו : ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה
 ידו וקצא כרי גאלהו : וחשב את שני ממכרו
 מ ב ב 2 40 והשיב

שלישו
 שני כסין
 מחוברין

והשיב את הערף לאיש אשר מכר לו ושב
 לאחוזו : ואם לא מצאה ידו השיב לו והיה
 ממכרו ביד הקנה ארזו עד שנת היובל ויצא
 ביכל ושב לאחוזו : * ם
 כי ימכר בית מושל עיר חומה והיתה גאלתו
 ערשם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו : ואם לא
 יגאל ערשם מלאות לו שנה תמימה וקם הבית
 אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת לקנה אתו
 לדתיו לא יצא ביכל : ובתי החצרים אשר אין
 להם חמה סביב על שדה הארץ יהשב גאלת
 תהיה לו וביכל יצא : וערי הלויים ביהו עיר
 אחוזתם גאלת עולם תהיה ללויים : ואשר יגאל
 מן הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביכל
 כי בתי עניי הלויים הוא אחוזתם ברנך בני
 ישראל : ושדה מגרש עיריהם לא ימכר כי
 אחוזת עולם הוא להם : ם וכי
 ימוך אהיד ומטה ידו עמך ורהתוקת בו גר
 ותושב ותי עמך : אל תקח מאתו נשך ותרבית
 ונראית מאלתיד ותי אהיד עמך : ארתי ככסף
 לא תתן לו בגשך ובמך בית לא תתן אכלך :
 אני יהיה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
 מצרים

דמישי
 שלישי
 כשהו
 מחוברין

לו קרי

מצרים לתת לכם את ארץ פלעז להיוות לכם
 לאלהים : * ם וכי ימוך אהיד
 עמך ונמכר לך לא תעמד בו עבדת עבד :
 משכמו כחושב יהיה עמך עד שנת היכל יעבד
 עמך : ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל
 משפחתו ואל אחוזת אבותיו ישוב : כי עבדתי
 הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא
 ישכרו ממכרת עמך : לא תהרהר בו בפדך
 ונראית מאלתיד : ועבדה ואמתה אשר יהיה
 לך מאת רגלים אשר סביבתכם מהם תקנו
 עבד ואמה : וגם מבני התושבים הנגרים עמכם
 מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר
 הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה : והתנתלתם
 אתם לבניכם אתריכם לרשת אחזה לעולם
 בתם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו
 לא תהרהר בו בפדך : * ם וכי
 השיג יד גר ותושב עמך וימך אהיד עמו
 ונמכר לגר תושב עמך אז לעקר משפחת
 גר : אחרי נמכר גאלת תהיה לו אחר מאחיו
 יגאלו : אז רדו או בדרדו יגאלו אז משאר
 מצרו משפחתו יגאלו או השגה ידו ונגאל :
 והשב

שבו
 רביעי
 כשהו
 מחוברין

שביעי

בחקתי

וְחָשַׁב עִם-קִנְיָהּ מִשְׁנַת הַמִּכְרָז לֹא עַד שְׁנַת הַיָּבֵל
 וְהָיָה כִסֶּף מִמִּכְרָזוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים בִּימֵי שְׂכִיר
 יִהְיֶה עִמּוֹ : אִם-עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים לִפְתוֹן יֵשֶׁע
 גְּאֻלָּתוֹ מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ : וְאִם-מְעַט נִשְׁאַר בְּשָׁנִים
 עַד-שְׁנַת הַיָּבֵל וְחָשַׁב לוֹ כַּפִּי שְׁנָיו יֵשִׁיב אֶת-
 גְּאֻלָּתוֹ : כִּשְׂכִיר שְׁנָה בְּשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא יִרְדֶּנּוּ
 בְּפָרֶךְ לְעֵינֶיךָ : וְאִם-לֹא יִגְאֹל בְּאֵלֶּה וַיֵּצֵא
 מִפְּטוֹר בְּשְׁנַת הַיָּבֵל הוּא וּבְנָיו עִמּוֹ : * כִּי-לִי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 עֲבָדִים עֲבָדֵי הָאֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : * לֹא-תַעֲשׂוּ לָכֵן
 אֲלֵילִים וּפְסֻלָּה וּמִצְבֵּה לֹא-תִקְיְמוּ לָכֵם וְאִין
 מִשְׁכִּיבֵי לֹא תִתְּנוּ בְּאַרְצְכֶם לְהַשְׁתַּחֲוֹת עֲלֵיהֶם
 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : אֶת-שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ
 וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה : פ פ פ
 P. 33. אִם-בְּחֻקֵּי תִלְכוּ וְאֶת-מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם : וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתָם וְנִתְּנָה הָאֶרֶץ
 יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיָּו : וְהָיָה לָכֵם דִּישׁ
 אֶת-בְּצִיר וּבְצִיר יֵשֶׁע אֶת-רֵעֵה וְאָכַלְתֶּם לֶחֶמְכֶם
 שְׂנֵי לְשִׁבְעֵי חֹשְׁבֹתֶם לְבָטָח בְּאַרְצְכֶם : * וְנָתַתִּי שְׁלוֹם
 בְּאֶרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מִתְּהַיֵּד וְהַשְׁבַּתִּי תִּהְיֶה רַעֲוָה
 מִן-הָאֶרֶץ וְחָרֵב לֹא-תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם : וְרִדְפְתֶם
 אֶת

בחקתי

קם

אֶת-אֵיבֵיכֶם וְנָפְלוּ לַפְּנֵיכֶם לְחָרֵב : וְרִדְפוּ מִכֶּם
 הַמִּשְׁחָה מֵאֶרֶץ וּמֵאֶרֶץ מִכֶּם רַבְּבָה יִרְדְּפוּ וְנָפְלוּ
 אֵיבֵיכֶם לַפְּנֵיכֶם לְחָרֵב : וּפְגִימֹתֵי אֵלֵיכֶם וְהַפְּרִיתִי
 מַלְעוּל אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם וְהִקְיַמְתִּי אֶת-בְּרִיתִי
 אִתְּכֶם : * וְאָכַלְתֶּם יֵשֶׁן נוֹשֵׂן וְיֵשֶׁן מִפְּנֵי חֵדָשׁ
 הוֹצִיאֻוּ : וְנָתַתִּי מִשְׁכְּנֵי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא-תִנְעַל
 שְׁלִישֵׁי חֲמִישֵׁי מַחֲבֹרֵן נַפְשֵׁי אֶתְכֶם : וְהִתְחַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֵם
 לְאֵלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי לְעַם : אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִתֵּיבַת לְהֵם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מִטַּת עַלְכֶם וְאֹלֶךְ
 אֶתְכֶם קוֹמָמוֹת : * פ
 וְאִם-לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת-כָּל-הַמִּצְוֹת
 הָאֵלֶּה : וְאִם-בְּחֻקֵּי תִמְאָסוּ וְאִם אֶת-מִשְׁפָּטֵי
 הַנֶּעֱלָ גַּפְשְׁכֶם לְבַלְתִּי עֲשׂוּת אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
 לְהַפְרֹכֶם אֶת-בְּרִיתִי : אִף-אֲנִי אַעֲשֶׂה וְאֵת לָכֵם
 וְהַפְּרַדְתִּי עֲלֵיכֶם בְּהִלָּה אֶת-הַשְׁתַּפַּח וְאֶת-
 רַקְדָּחַת מִכְּלוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבַת נַפְשׁ וּזְרַעְתֶּם
 לְרִיק וְרַעְעֶם וְאָכַלְתֶּם אֵיבֵיכֶם : וְנָתַתִּי פְּנֵי כָכֶם
 וְנִנְפַתֶם לַפְּנֵי אֵיבֵיכֶם וְרִדְוּ כָכֶם עַל-אֵיכֶם וְנִסְתַּם
 וְאִין-רִדְף אֶתְכֶם : וְאִם-עַד-אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי
 וְיִסְפְּרֵי לְיִסְרָה אֶתְכֶם שִׁבְעַת עַל-חַטָּאתֵיכֶם :
 וּשְׁבַרְתִּי

בחקתי

ושברתי את גאון עונכם ונתתי את שמכם ככרול ואת ארצכם כנהשור : ותם לרוע בכם ולא תתן ארצכם את יכלה ועץ הארץ לא יהו פרוי : ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ונספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם והשלחתי בכם את חיות השדה ושלחתי אתכם והכריתיה את בהמתכם והמעשית אהכם ונשמו דרכיכם : ואם באלה לא תוקרו לי והלכתם עמי קרי : והלכתי אף אני עמכם בקרי וחכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם והכאתי עליכם הרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר כרתוכם ונתתם ביד אויבי בשברתי לכם מטה לחם ואפו עשור נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לרמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו : ואם בואת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי : והלכתי עמכם בחמת קרו ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם : ואכלתם בשן בניכם ובשר בנתיכם האכלו : והשמרתי אתכם כמתיוכם והברתי את חמניכם ונתתי את פגרי גלולים וגעלת נפשי אתכם : ונתתי את

בחקתי

את עריכם חרפה והשמרתי את מקדשיכם ולא אריו בריו ניהחכם : והשמרתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישנים ביה : ואחכם אורה בגוים והריוקתי את עריכם הרב והתתי ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה : או תרצה הארץ את שבתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתיה : כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתותיכם בשבתכם עליה : והנשאתים ככם והכאתי מרד בלכם בארצת איביכם ורדף אתם קול עליה נדף ונסו מנסתי חרב ופילו ואין דף : וכשלו איש באחיו ממני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם : ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם : והנשאתים ככם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת איביכם אתם ימקו : והתודו את עונם ואת עון אבותם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי : אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביכם אז יפגע לבכם העל וא ירצו את עונם : וזכרתי את בריתי יעקוב מא א י ואף

בחקתי

ואף את כריתי יצחק ואף את כריתי אברהם
אזכר והארץ אזכר : והארץ תעוב מהם ותזכר
את שבת היתה בהשמה מהם והם ירצו את
עונם עו וביעו במלשפתי מאסו ואת חקתי
געלה נפשם : ואף גם זאת בהיותם בארץ
איביהם לא מאסתים ולא געלתים לבלתם
להפר כריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם
וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להזיח להם
לאלהים אני יהוה : אלה החקים והמשפטים
והתורה אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל
בהר סיני ביד משה :

כז

רביעי
שש כשהו
מחברין

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא עד
בערבך נפשית ליהוה : והיה ערבך חוקי
מבין עשרים שנה ועד כן ששים שנה והיה
ערבך המשים שקל כסף בשקל הקדש
ואם נקבה תהא והיה ערבך שלשים שקל
ואם מבין המש שנים ועד כן עשרים שנה
והיה ערבך חוקי עשרים שקלים ולנקבה
עשרת שקלים : ואם מבין חדש ועד כן
המש

בחקתי

דמש שנים והיה ערבך חוקי תמשה שקלים
כסף ולנקבה ערבך שלשת שקלים כסף :
ואם מבין ששים שנה ומעלה אים זכר והיה
ערבך תמשה עשר שקל ולנקבה עשרה
שקלים : ואם קר הוא מערבך והעמידו לפני
הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תשיג יד
הזר יעדיכנו הכהן :
ס ואם
בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה
כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש : לא
תחליפו ולא ימיר ארתו טוב ברע אורע בטוב
ואם חמר ימיר בהמה בבהמה ותהיה הוא
והמורדו יהיה קדש : ואם כל בהמה טמאה
אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד
את הבהמה לפני הכהן : והעריך הכהן
אתה בין טוב ובין רע בערבך הכהן כן יהיה :
ואם זאל וזאלה ויסף חמישרתו על ערבך :
איש כי יקדש את בירתו קדש ליהוה והעריכו
הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אותו
הכהן בין יקום : ואם המקדיש יזאל את
ביתו ויסף חמישרת כסף ערבך עליו והיה
ק : ואם משרה אחותו יקדיש איש ליהוה

ענין
שש כשהו
מחברין

חמישי
שביעי
כשהו
מחברין

מא כ 2 י 41 והיה

בחקתי

ויהי ערבך לפי ורעו ורע המר שעליהם
בהמשים שקל כסף : אם משנת היכל יקדיש
שרה בערבך יקום : ואם אחר היכל יקדיש
שרה וחשב לו הכהן את הכסף על פי
השנים הנותרת עד שנת היכל ונגרע מערבך
ואם ינאל ינאל את השדה המקדיש את
ויספ המשיח כסף ערבך עליו וקם לו : ואם
לא ינאל את השדה ואם מכר את השדה
לאיש אחר לא ינאל עוד : והיה השדה בצאתו
ביכל קדש ליהוה כשדה החרם לבית
היה אחרתו : ואם את שדה מקנהו אשר לא
משה אחרתו יקדיש ליהוה : והשכלו הכהן
את מכסת הערבך עד שנת היכל ונתן את
הערבך ביום ההוא קדש ליהוה : בשנת
היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר
לו אחרת הארץ : וכל ערבך יהיה בשקל
הקדש עשרים גרה יהיה השקל : אך בנתו
אשר יבכר ליהוה בכרמה לא יקדיש איש
אתו אם שור אם עשה ליהוה הוא : ואם כנהמה
הטמאה ופדה בערבך ויספ חמשתו עליו
ואם לא ינאל ונמכר בערבך : אך כל חרם
אשר

בחקתי

קטג

אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם
ובהמה ומשדה אחרתו לא יבכר ולא ינאל
כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה : * כל חרם
אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת :
וכל מעשר הארץ מנרע הארץ מפרי העץ
ליהוה הוא קדש ליהוה : ואם ינאל ינאל איש
ממעשרו חמשתו יספ עליו : * וכל מעשר בקר
ועז כל אשר יעבר תחת השבט העשירי
יהיה קדש ליהוה : לא יבקר בין טוב לרע ולא
ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא והמירנו
יהיה קדש לא ינאל : אלה המצות אשר צוה
יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני :

חוק

אשר יבכר ליהוה בכרמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם עשה ליהוה הוא : ואם כנהמה הטמאה ופדה בערבך ויספ חמשתו עליו ואם לא ינאל ונמכר בערבך : אך כל חרם אשר

ספר
במדבר
הקון סופרים
סדר פרשיות כל השנה
עם נקודות ומעמים
והפטרות מסודרות בכל ספר וספר
מחמשה חומשי תורה

עם כמה שורות שצריך לכתוב בספר תורה בכל עמוד ועמוד וכמו
היכות בכל שורה ושורה כדי שיבא הספר כלו ווי העמודים (מלבד
ב"ה שמ"ו) עם ציון אתם שמות הקדש שהמספרים מספקים בהם
שצריך לקרשם ושאר הדברים הצריכים כאותיות גדולות וכו'
מחובר לו סימני העולים של מנחה בשבת ושני חמישי ויום
שבת קדש והמפטיח בצורת כוכב להודרת המעיון בו לקרוא
בספר תורה וגם בסופו לוח של פרשיות המועדים הבל
מתוקן כראוי על כל אשר יצאו לאור הדפוס עד היום:

QUINQUE LIBRIMOSIS

Magno labore, & industria, accuratissimè correcti præ omnibus qui hucusque thypis fuere mandati.

AMSTELODAMI,

Anno a mundo creati, 5527.

Faint, mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through or ghosting.

Faint, mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through or ghosting.

סדר הפטרות

של ספר ויקרא

כמנהג קהלות הספרדים והאשכנזים ה"י

שבת בשבתו • ופרשיות זכור פרה והחדש והפטרותיון נס
בסופו פרשת והפטרת שבת ור"ח והפטרת מחר הרש כרי
שיהיה ערוך ומוכן לקוראים בבית הכנסת והונה
הכל ברוב העיון ביתר שאת ויתר עז
מכל אשר נעשה עד הנה :

על ידי הגביר הנעלה נעים ומירוח ישראל יהודה פיזא נר"ו

פה העיר המהוללה **אמשטירדם** יע"א

בשנה

שמע ה' קול יהודה ואל עֲמוֹ תִבְיֵאנוּ לְפִיק :

גרפס על ידי גיירארד יוהאן יאנסון

ובכית הבחור ישראל מונדווי :

קודם ההפטרה יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם
 הנאמרים באמת ברוך אתה יי הכותר בתורה
 במשה עבדו וב ישראל עמו ובנביאי האמת
 והצדק :

ואחר קריאת ההפטרה קודם ברכות אחרונות נוהגים לומר
 פסוק זה

באלנו יהיה צבאות שמו קדוש ישראל :

ואחר קריאתה יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור
 כל העולמים צדיק בכל הדורות
 האל הנאמן האומר ועשה מדבר ומקום
 כי כל דבריו אמת וצדק נאמן אתה הוא יי
 אלהינו ונאמנים דבריו ודבר אמת מדבריו
 אחר לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן
 אתה ברוך אתה יי האל הנאמן בכל
 דבריו :

רחם

ההפטרה

ברכות ההפטרות

רחם על ציון כי היא בית חינוך וזלעזובת

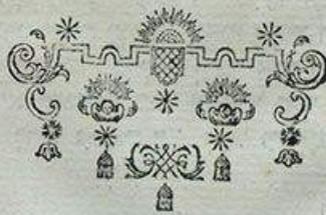
נפש הרושע במהרה כמינו ברוך
אתה יי' משמח ציון בקנין :

שמחנו יי' אלהינו באלהינו הנביא עבדך

ובמלכות בית דוד משיחך במהרה
יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישב יד ולא יחלו
עוד אחרים את כבודו כי בשם קדשך
נשבעת לו שלא יבדה גרו לעולם ועד ברוך
אתה יי' מנן דוד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל

יום השבת הורה שנתת לנו יי' אלהינו
לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת על
הכל יי' אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך
יחברך שמך בפי כל חי הנמיד לעולם ועד
ברוך אתה יי' מקדש השבת :

הפטרת ויקרא בישעיה סימן מג

עם זו צרתי לי תהלתי וכפרו : ולא אאתי

קראת יעקב כי יזנעת כי ישראל : לא-

הביאת לי שם עלתיך וזכתיך לא כבדתני לא

העבדתיך במנוחה ולא הונעתך כלבונה : לא-

קנית לי בכסף קנה וחלב זכתיך לא הרויתני אף

העבדתני בחטאותיך הונעתני בעונותיך : אנכי

אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא

אמר : הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען

הצדק : אביך הראשון חטא ומליצוך פשעו כי :

ואחלל שרי קדש ואחנה לחרם יעקב וישראל

לגדופים : ועתה שמע יעקב עבדי וישראל

בחרתי בו : כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן

יעוה אל תיקרא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו :

כי אצק מים על צמא ונוולים על יבשה אצק

דוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך : וצמחו בבין

הינד בערבים על יבלי-מים : זה יאמר ליהוה

אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה

ובשם ישראל יבנה : כה אמר יהוה מלך ישראל

ונאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון
ומבלעדי

הפטרות ויקרא

ומכל עדי אין אלהים : ומי כמוני יקרא ויגידה
ויערכה לי משוגף עם-עולם ואותיות ואשר
הבאנה גידו למו : אל תפחדו ולא תרהו הלא
מאז השמעתיה והגדתי ואתם עדי ה'יש אלה
מבד עדי ואין צור בל-ידעתי : ויצרי פסל כלם
ננקרות הונו וחקודיהם כל יועילו ועדיהם ה'מה בל-ידע
ובל-ידעו למעו יבשו : מי יצד אל ופסל נכד
לבלתי הועיל : הן כל-חבריו יבשו וחרשים ה'מה
מאדם יתקבצו כלם יעמדו ויפחדו יבשו יחד
ה'רש ברזל מעצד ופעל בפתם ובמקבות יצדו
ויפעלו ברוע כהו גם רעב ואין כח לא-שתח
מים ויעף : ה'רש עצים גטח קו יתאבהו בשד
יעשרו במקצעות ובמחונגה יתארהו ויעשרו
כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית : לכה
לו ארזים ויקח תרות ואלון ויאמן לו בעציו ישי
ויערא נמע ארז וגשם יגדל : והנה לאדם לכעד וקח
כהם ויהם אף-ישיק ואפה לחם אף-יפעל-אל
וישתחו עשהו פסל ונסגד-למו : תציו שרף כמו
אש על-חציו בשד יאכל יצלה צלי וישבע אף
שלש יחם ויאמר ה'אח חמותי ראיתי אור : ושאריות
יהיו לאל עשה לפסלו וסגוד לו וישתחו ויתפלל אליו
ויאמר

הפטרות ויקרא

ב

ויאמר הצילני כי אלי אתה : לא ידעו ולא יבינו
כי טח מראות עיניהם מהשכל לבתם : ולא
ישיב אל-לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר הציו
שרפתי כמו-אש ואף אפיתי על-נחליו לחם אצלה
בשד ואכל ויתרו לרחעבה אעשה לכול עין
אסגוד : רעה אפר לב הותל הסרו ולא יציל
את-נפשו ולא יאמר הלאו שקר בימיני : זכר
אלה יעקב וישראל כי עבדי-אתה יצרתיה עבד
לא אתה ישראל לא תנשני : מהיתי כעב פשעך
ובענן חטאתיך שוכה אלי כי גאלתיך : רנו שמנים מלרע
ביעשה יהנה הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים
דנה יער וכל-עין בו כי-גאל ידנה יעקב
וישראל יתפאר :

הפטרות צו כורמיה סימן ז

בה אמר יהנה צבאות אלהי ישראל עלותיכם
ספו על זכותיכם ואכלו בשד : כי לא-
דברתי את זכותיכם ולא צויתים ביום הוציא
אתם מארץ מצרים על דברי עולה וזבת : כי
אם את-הדבר הזה צויתי אתם לאמר שמעו
נקולי ותיתני לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם
א ב ב א והלכתם

הוציא ק

והלכתם בכל הדרך אשר אצננה אתכם למען
יטב לכם : ולא שמעו ולא חטו את אונם
וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו לאחור
ולא לפנים : למדהיום אשר יצאו אבותיכם
מארץ מצרים עד היום הוזה ואשלה אליכם אתי
כל עבדי הנביאים יום השכם ושלה : ולוא
שמעו אלי ולא חטו את אונם ויקשו את ערפם
הרעו מאבותם : ודברת אליהם את כל הדברים
האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא
ישנכה : ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא
שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אברה
האמונה ונכרתה מפיהם : גוי נורף והשליכי
ושאי על שפים קנה כי מאס יהוה ויטש את
דור עבדתו : כי עשו בני יהודה הרע בעיני
נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי
עליו לטמאו : וכונו במות התפת אשר בגיא בן
הזנס לשרף את בנייהם ואת בנותיהם באש אשר
לא צויתי ולא עלתה על לבי : לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא בן
הזנס כי אסגיא חרורה וקברו בתפת מאין
מקום : והימה נבלה תעם תורה למאכל לעוף
השמים

השמים ולכהמת הארץ ואין מחירי : ותשבתי
מערי יהודה ומחוצות ירושלים קול ששון וקול
שמחה קול חזן וקול בלה כי לתורה תתירה
הארץ : בעת ההיא נאם יהוה ויצאו את יציאות
עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת
עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת
עצמות ישבי ירושלים מקבריהם : ושטחום
לשמש ולירח ולכל יצבא השמים אשר אהבוים
ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשוים
ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן
על פני האדמה יהיו : ונכתר קורת מתים לכל
השארים הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת
בכל המקומות הנשארים אשר הרחתיים שם
נאם יהוה צבאות : כה אמר יהוה אל יתהלל
חכם בהכמרו ואל יתהלל הנקור בגבורתו אל
יתהלל עשיר בעשרו : כי אם כזאת יתהלל
המתהלל השכל ורע אותי כי אני יהוה עשה
חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה תפצתי
נאם יהוה :

הפטרת שמיני כשמואל ב סימן ו

ויסוף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים
אלף : וגם ויגד דוד וכל העם אשר
 אתו מבועלי יהודה להעלות משם את ארון
 האלהים אשר נקרא שם יהודה צבאות ישב
 הכרובים עליו : וירכבו את ארון האלהים אל
 עגלה חדשה וישארו מבית אבינדב אשר בנגבה
 ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה
 חדשה : וישארו מבית אבינדב אשר בנגבה
 עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון :
 ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהודה בכל
 עצי ברזשים ובכנרות ובנגלים וברפים
 ובמנענעים ובצלצלים : ויבאו עד גרן גבון
 וישלח עזר אל ארון האלהים ויאחו בו כי
 שמטו הקקר : ויחד אף יהודה בעזה ויבחו שם
 האלהים על השל וימת שם עם ארון האלהים :
 ויחד לדוד על אשר פרץ יהודה פרץ בעזה
 ויקרא למקום הרוח פרץ עזה עד היום
 בזה : וירא דוד את יהודה ביום ההוא ויאמר
 איך יבוא אלי ארון יהודה ולא יאבה דוד להסיר
 אליו

אליו את ארון יהודה על עיר דוד ויטו דוד
 בית עבד אדם הגרתי : וישב ארון יהודה
 בית עבד אדם הגרתי שלשה חדשים ויכרך יהודה
 את עבד אדם ואת כל ביתו : ויגד למלך דוד
 לאמר כרך יהודה את בית עבד אדם ואת כל
 אשר לו בעבוד ארון האלהים וילך דוד ויעל
 את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד
 בשמחה : ויהי כי צעדו נשא ארון יהודה ששה
 צעדים ויובח שור ומריא : ודוד מכרך בכל עז
 לפני יהודה ודוד הגור אפוד כד : ודוד וכל בית
 ישראל משלים את ארון יהודה בתרועה ובקול
 שופר : ויהי ארון יהודה בא עיר דוד ומילל בת-
 שאול נשקפה : כעד החלון ותרא את המלך
 דוד מפני ומכרך לפני יהודה ותכו לו בלבה :
 ויבאו את ארון יהודה ויצעו אתו במקומו בתוך
 האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני
 יהודה ושלמים : גבול דוד מהעלות העולה
 והשלמים ויכרך את העם בשם יהודה צבאות :
 ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד
 אשר לאיש חלית לחם אחר וישפך
 אחר ואשישה אחר וילך כל העם איש
 לביתו

כאן מסיימין הספרדים

לכיתו :

וישב דוד לבדך את־ביתו ותצא מיכל בת־שואל
לקראת דוד ותאמר מה־נכבד היום מלך ישראל
אשר נגלה היום לעיני אמרוֹת עבדיו בהגלות
נגלות אתך הרקים : ויאמר דוד אל־מיכל
לפני יהוה אשר בהר־בי מאבדיך ומקרב־ביתו לצוה
אתי נגיד על־עם יהוה על־ישראל ושחקתי לפני
יהוה : ונקלתי עוד מואת והייתי שפל בעיני
ועם־האמהות אשר אמרת עמם אבגדה :
ולמיכל בת־שואל לא־היה לה גר עד יום מותה :
ויהי כי־ישב המלך בביתו ויהנה הניח־לו מסביב
מכל־איביו : ויאמר המלך אל־נתן הנביא ראה
נא אנכי וישב בבית ארזים וארון האלהים ישב
בתוך הדיעה : ויאמר נתן אל־המלך כל אשר
כל־כבדך לך עשה כי יהוה עמך : והיה בלילה
ההוא • והיה דבר־יהוה אל־נתן לאמר : לך
ואמרת אל־עבדי אל־דוד כה אמר יהוה האתה
תבנה־לי בית לשבתי : כי לא ישבתי בבית
למזום העלתי את־בני ישראל מצרים ועד
היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן : בכל
אשר־החללתי בכל־בני ישראל הדבר דברתי
את

ולק

פסוק
כאמצע
פסוק

ה

את־אחד שבני ישראל אשר צויתי לרעות את־
עמי את־ישראל לאמר למה לא־בניתם לי בית
ארזים : ועתה כה־תאמר לעבדי לדוד כה אמר
יהוה צבאות אני לקחתיך מן־הנה מאהל הצאן
להיות נגיד על־עמי על־ישראל : ואהיה עמך
בכל אשר תלכת ואכרתה את־כל־איבדיך מפניך
ועשיתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ :
ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתי וישכן תהמו
ולא ירגז עוד ולא יספו בני־עולה לענותו כאשר
בראשונה : ולמן־היום אשר צויתי שפטים על־
עמי ישראל ותניחתי לך מכל־איבדיך ותגיד דוד
יהוה כי־בית יעשה־לך יהוה : כי ימלאו עיניך
ושכבת את־אבותיך והקימתי את־דודך את־דוד
אשר יצא ממעיך והקימתי את־ממלכתו : והוא
יבנה־בית לשמי וכננתי את־כסא ממלכתו עד־
עולם : אני אהיה־לו לאב והוא יהוה לי לבן
אשר בהעותו והכהתי בשבט אגשים ובנעני בני
אדם : וחסדי לא־יסוד ממני כאשר חסדתי
מעם שאול אשר חסדתי מלפניך : ונאמן ביתך
וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד־
עולם : ככל הדברים האלה וככל החזון הזה
ב א א •
Tom. III.

בן

בן דבר נתן אל דוד :

הפטרת תוריע במלכים ב סימן ד

ואיש בא מבבל שלשה ויבא לאיש האלהים
 לחם בכורים עשרים לחם שערים וברמל
 בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו : ויאמר משרתו
 מה אתן זה לפני כאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו
 כי כה אמר יהוה אכול והוחרר : ונתן לפניהם
 ויאכלו ויוחרו כדבר יהוה : ונעמן שר צבא
 מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים
 כיבו נתן יהוה תשובה לארם והאיש הנה גבור
 חיל מצהקע : וארם יצאו גרודים וישבו מארץ
 ישראל גערה קטנה ותהי לפני אשר נעמן :
 ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר
 בשמרון אז יאסף ארתו מצרעתו : ויבא ויגד
 לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר
 בארץ ישראל : ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה
 ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בורו עשר כבדי
 כסף וששת אלפים זהב ועשר חלפות כבדים :
 ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא
 הספר תורה אליך הנה שלחתי אליך ארתי נעמן
 עבדי

עבדי ואספתו מצרעתו : ויהי בקרא מלך
 ישראל את הספר ויקרע כבדיו ויאמר האלהים
 אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש
 מצרעתו כי אך דערנא וראו כי מתאנה רוא
 לי : ויהי כשמעו אלישע איש האלהים כי קרע
 מלך ישראל את כבדיו וישלח אל המלך לאמר
 למה קרעת כבדיך ויבא נא אלי וידע כי יש נביא
 בישראל : ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעבר
 פחת הכית לאלישע : וישלח אליו אלישע מלאך
 לאמר הלויך והחצת שבע פעמים בירדן וישב
 בשרף לך וטהר : ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה
 אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה
 אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף המערע :
 הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי
 ישראל הלא ארתץ בהם וטהרתי ניפן וילך
 בחמה : ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי
 דבר גדול הנביא דבר אליך הלווא תעשה ואף
 כי אמר אליך רחץ וטהר : וירד ויטבל בירדן
 שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב כשרו
 כבשר נער קטן וטהר : וישב אל איש האלהים
 הוא וכל מחנהו ויבא נעמן לפניו ויאמר הנה
 כ כ כ כ נא

מסיוק

אמנה ק

הפטרות מצרע

נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם
בישראל ועתה מחנא בדבקה מאת עבדך :
ויאמר חיה יהוה אשר עמדת לי לפני אם אקח
ויפצרו לבו לקחת וימאן : ויאמר נעמן ולא ימך
נא לעבדך משא צמד פרחים אדמה כי לו יא
יעשה עוד עבדך עלה ונכה לאלהים אחרים
כי אם ליהוה : לדבר הזה וסלת יהוה לעבדך
בבוא ארצי בית דמון להשתחוות שמה ויהוא
נשען על ידי השתחוותי בית רמן בהשתחוותי
בית רמן וסלת נא יהוה לעבדך בדבך
הזה : ויאמר לו גר לשלום וגרד מאתו כבדת
ארץ :

מלעיל
כתיב ולא
קרי

הפטרות מצרע במלכים שני סימן ז

וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער
ויאמרו איש אל דעהו מה אנחנו
ישבים פה עד מתנו : אם אמרנו נבוא העיר
והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישכנו פה ומתנו
ועתה לבו ונפלה אל מחנה ארם אם יחינו גתיה
ואם ימיתנו ומתנו : ויקמו בלשף לבוא אל
מחנה ארם ויבאו עד קצרה מחנה ארם והנה
אין

הפטרות מצרע

אין שם איש : וארצי השמימי את מחנה ארם
קול רבב וקול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש
אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכנו
החתים ואת מלכנו מצרים לבוא עלינו :
ויקומו ויניסו בלשף ויעזבו את אלהיהם ואת
סוסיהם ואת חמריהם המחנה כאשר הוא וינסו
אל נפשו : ויבאו המצרעים האלה עד קצרה
המחנה ויבאו אל אהל אהל אחד ויאכלו וישתו
וישאו משם כסף וזהב וכנדים וילכו ויממנו
וישבו ויבאו אל אהל אהל וישאו משם וילכו
ויממנו : ויאמרו איש אל דעהו לאבן אנחנו
עשים היום הזה וס-בשרה הוא ואנחנו מוחשים
וחכינו עד אור הבקר ומצאנו עוון ועמה לבו
ונבאה ונגידה בית המלך : ויבאו ויקראו אל
שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה
ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם תפוס
אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה :
ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה : ויקם
המלך לילה ויאמר אל עבדיו אנידה נא לכם
את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו
ויצאו מן המחנה להחברה בהשדה לאמר כי
יצאו

מלעיל

כסדהק

יצאו

הפטרת מצורע

יצאו מן העיר ונתפשטו חיים ואל העיר נכא :
ויצו אתה מעבדיו ויאמר ויקחו נא המשרה מן
הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנס בכל-
המקום המזון ישראל אשר נשארו בה הנס בכל המון
ישראל אשר תמו ונשלה ונראה : ויקחו שני
רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם
לאמר לכו וראו : וילכו אחריהם עד הירדן
והנה כל הדרך מלאה בגדים ומלים אשר
השליכו ארם בהתפוסם וישבו המלאכים ויגו
למלך : ויצא העם ויבזו את מחנה ארם ויהי
סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדגו
יהיה : והמלך הפקיד את השליש אשר נשען
על ידו על השער וירמסו העם בשער ויבזו
כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בדרך
המלך אליו : ויהי כדבר איש האלהים אל-
המלך לאמר סאתים שערים בשקל וסאה סלת
בשקל יהיה בערת מחר בשער שקרון : ויען
השליש את איש האלהים ויאמר והנה יהיה
עשה ארבות בשמים היתה כדבר הוה ואמר
המלך ראה בעיניך ומשם לא תאכל : ויהיה לך
כן וירמסו אתו העם בשער וימת :

הפטרת

הפטרת אחרי מות

ח

הפטרת אחרי מות ביחזקאל סימן כב ויש
טפטורין אותה בסדר קדושים

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : ואתה בן אדם
התשפט התשפט את עיר הדמים
והודעתה את כל תועבותיה : ואמרת כה אמר
אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עמה
ועשתה גלולים עליה לממאה : ברמך אשר
שפכת אשמת ובגלולך אשר עשית ממאת
ותקרבי ימך והכזב עד שנותך על בן נתמיד
חרפה לגוים ומלסה לכל הארצות : הקרבנות
והרחקות ממך יתקלסו בקד ממאת השם רבת
המהומה : הנה נשיאי ישראל איש לרעו היו
בך למען שפך דם : אך ואם תקלו בך לגר
עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך :
קרשי בגיית ואת שבתתי חללת : אנשי רכיל
היו בך למען שפך דם ואל התרים אבלי בך
זמה עשו בתוכך : ערות אב גלח בך ממאת
הנה ענו בך : ואיש את אשר רעהו עשה
תועבה ואיש את בלתו טמא בזמה ואיש את
אחתו בת אביו ענה בך : שחד לקחו בך למען
שפך

שפך

הפטרת קדושים

שפדדום נשך וחריבית לקחת ותבצעו רעיו
בעשק ואמי שכחת נאם אדני יהוה : והנה
הביתי כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך
אשר היו בחוקך : הועמד לבך אם תחוקנה
ידך לגמים אשר אני עשה אותך אני יהוה
דברתי ועשיתי : והפצותי אותך בגוים ויריתך
בארצות והחמתי ממאתך מן : ונתלתך
לעני גוים ודעת בי אני יהוה :

הפטרת קדושים כמנהג הספרדים ביחוקאל
סימן כ' ויש מפטירין אותה בסדר
אחרי מות :

ויחי דברי יהוה אלי לאמר : כן אדם דבר
את זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה הלדרש אתי אתם באים חי אני אם
אדרש לכם נאם אדני יהוה : התשפוט ארס
התשפוט כן אדם את תועבת אבותם הודיעם :
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחתי
בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואידע להם
בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה
אלהיכם : ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם
מארץ

הפטרת קדושים

ט

מארץ מצרים אל ארץ אשר תדתי להם ונת חלב
ודבש צבני היא לכל הארצות : ואמר אליהם
איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל
תטמאו אני יהוה אלהיכם : וימררבי ולא אבו
לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו
ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי
עליהם לכלות אפי בהם כהוך ארץ מצרים :
ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר
הפדו בתיכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם
להוציאם מארץ מצרים : ואוציאם מארץ מצרים
ואבאם אל המדבר : ואתן להם את חקתי ואת
משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם
וחי בהם : וגם את שבתותי נתתי להם לחיות
לאות בני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם :
וימררבי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו
ואת משפטי מאסו אשר יעשה אותם האדם וחי
בהם וארש שבתותי חללו מאד ואמר לשפך
חמתי עליהם במדבר לכלותם : ואעשה למען
שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים
לעיניהם : וגם אני נשאתי ידי להם במדבר
לבלתי הכיא אותם אל הארץ אשר נתתי ונתת
חלב

הפטרות קדושים

הלב ודבש צבי הוא לכל הארצות: יען במשפטי
מזאסו ואת חקותי לא תלכו בהם ואת שבתותי
חללו כי אחרי גלוליהם לכם הלך: ותחם עני
עליהם משחתם ולא עשיתי אותם בלה במדבר:
ואמר אל בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל
תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם
אל תטמאו: אני יהוה אלהיכם בחקותי רבו
ואת משפטי שמרו ועשו אותם: ואת שבתותי
קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני
יהוה אלהיכם:

הפטרות קדושים כמנהג האשכנזים בתיע
בעמוס סימן ט' ויש מפתרין אתה

בסדר אחרי מות

עין בלבוש התור סימן תצג

הלוא כבני כשנים אתם לי בני ישראל נאם
יהוה הלוא את ישראל העליתי מארץ
מצרים ופלשתים מכפתור וארם מקיר: הנה
עני ארני יהוה בממלכה תתארה והשמרת
אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד
אשמיד את בית יעקב נאם יהוה: כי הנה אנכי
מצוה

מצוה והגיעותי בכל הגוים את בית ישראל
כאשר יבוע בבכרה ולא יפול ארור ארץ: בחרנו
ימותו כל חפאי עמי האמרים לא תגיש ותקדים
בעדינו הרעה: ביום ההוא אקים את סגת בויד
הנפלת ונרדתי את פרציתו והרסתיו אקים
ובניתיה כיומי עולם: למען יירשו את שארית
אדום וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם
יהוה עשה זאת: הנה ימים באים נאם יהוה
ונגש חורש בקוצר ודרך ענבים במשך היריע
והטיפו ההרים עמים וכל הנבעות תחמוגנה:
ושכתי את שבות עמי ישראל וכל ערים נשמות
וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות
ואכלו את פריהם: ונטעתים על אדמתם ולא
ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר
יהוה אלהיך:

הפטרות אמר ביחזקאל סימן מד

והכהנים • הלויים בני צדוק אשר שמרו את
משמרת מקדשי בתעורת בני
ישראל מעלי המזבח יקרבו אלי לשדרתי ועמדו
לפני להקריב לי תלך ודם נאם אדני יהוה:
ג ב ג ד ה

מסקא
כאמצע
פסוק

הפטרות קדושים

המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני
 לשרתי ושכרו אה משטרתי : והיה כבואם
 אל שערי החצר הפנימית בגרי פשתים ילכשו
 ולא יעלה עליהם צמר כשרהם בשערי החצר
 הפנימית וביתה : פארי פשתים יהיו על ראשם
 ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחזרו ביוע :
 וכצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה
 אל העם יפשו את בגדיהם אשר המה משרתם
 גם והניחו אותם כלשכת הקדש ולכשו בגדים
 אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם : וראשם
 לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום וכסמו אה
 ראשיהם : ויון לא ישתו כל כהן כבואם אל
 החצר הפנימית : ואלמנה וגרושה לא יקחו
 להם לנשים כי אם בתולות מורע בית ישראל
 והאלמנה אשר תהיה אלמנה נכהן יקחו :
 ואת עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור
 למשפט ק' ועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי
 יעפדו ק' ואת תורת ואת חקתי בכל מועדי
 ישמרו ואת שבתותי יקדשו : ואלמת אדם
 לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת
 לאת ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמא :
 ואחרי

ואחרי טהרתו שבעת ימים ומפרו לו : ומיום
 באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש
 יקריב מטאתו ואם ארני יהיה : והיתה להם
 לנחלה אני נחלתם ואתה לא ירחתנו להם
 בישראל אני אחותם : המנחה והחטאת והאשם
 המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה :
 וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל מכל
 תרומתיכם לכהנים יהיה וראשית עריקותיכם
 נתתנו לבחון להניח ברקה אל ביתך : כל
 נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו
 הבהנים :

הפטרת בהר בירמיה סימן לב

ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר :
 הנה הנמאל בן שלם דרך בא אליך
 לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות כי לך
 משפט הגאלה לקנות : וכא אלי הנמאל בן
 דודו בדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי
 קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ
 בנימין בילך משפט הירשה ולך הגאלה קנה
 לך וארע כי דבר יהוה הוא : ואקנה את השדה
 מאת

מאת הנמאל בן דודי אשר בענתו ואשקלה לו
 ארזי רבקה שכערה שקלים ועשורה הכסף :
 ואכתב כסף ואחתם ואער עדים ואשקל הכסף
 במאונים : ואקח את ספר המקנה את החתום
 המצות ותחקים וארזי הגלוי : ואמן אתי רבקה
 המקנה אל ברוך בן גרירה בן מסמיה לעיל
 הנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים כספר
 המקנה לעיני כל היהודים הישבים בחצר
 המסורה : ואצורה את ברוך לעיניהם לאמר :
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח אתי
 הכספים האלה אתי ספר המקנה הזה ואת
 החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי הרש
 למען יעמדו ימים רבים : כי כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושרות
 וכרמים בארץ הזאת : ואתפלל אל יהוה אחי
 רחמי את ספר המקנה אל ברוך בן גרירה לאמר :
 אהה ארזי יהוה רבתי : אהה עשית את השמים
 וארזי הארץ בכתף הגדול ובזרעך הנשורה לא
 יפלא מנף כל דבר : עשית חסד לאלפים
 ומשלם עון אבות אל חיק בנותם אחריהם האל
 תפוד הגבור יהוה צבאות שמו : גדל העצה
 ורב

ורב העלילה אשר עיניך פקחות על כל דרכי
 בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו :
 אשר שמת אתוה ומפתים בארץ מצרים עדי
 היום הוה ובני ישראל וכאדם ותעשה להם שם
 כיום הזה : ותצא את עמך את ישראל מארץ
 מצרים באתות ובמפתים ובגד הנקרה ובאיווע
 נטויה ובמורא גדול : ותתן להם את הארץ
 הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ
 זבת חלב ודבש : ויבאו וירשו אתה וכל
 שמעו בקולך ובחרותך לא תלכו את כל אשר וכחורתי
 צויתם להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את
 כל הרעה הזאת : הער הסללות באו העיר
 ללכדה ותעיר נתנה ביד הכשרים הנלחמים
 עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת
 הער והגן ראה : ואהיה צמרת אלי
 ארזי יהוה קנתי לה השדה בכסף והער עדים
 ותעיר נתנה ביד הכשרים : ויהי דברי הזה
 אל ירמיהו לאמר : הנה אני יהוה אלהי כל
 דבר המפני יפלא כל דבר :

הפטרות בחקתי

הפטרות בחקתי כדמיה כיון ו'

יהוה ציו ומעו ומנוסי ביום צרה אליך
 גוים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו אף
 שקר נחלו אבורינו הבל ואין בם מועיל :
 היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים :
 לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ידי
 ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה : חטאת
 יהודה כחובה בעט ברזל בצפרן שמיד הרושה
 על לוח לבם ולקנגות מוכהורבים : כוכב
 בניהם מוכחתי ואשריהם על עין הענן על
 גבעות הגבהות : הגרי בשדה חילף כל
 אצרותיה לבו אתו במהיך בחטאת כל גבולך :
 ושמתה ובך מנתלהך אשר נתתי לך
 והעבדתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי
 אש קרחתם באפי ערעולם תוקד : כה אמר
 יהוה ארוך הגבר אשר יבטח באדם ושם בשך
 זרעו ומן יהוה יסוד לבו : והיה כערער בערבה
 ולא יראה כייבוא מזב ושכן חרדים כמדבר
 ארץ מלחה ולא השב : ברוך הגבר אשר
 יבטח ביהוה והיה יהוה מקשחו : והיה כעין
 שתול

הפטרות בחקתי

יג

שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא
 כי יבא חס והיה עליו רענן ובשנת בצורת לא
 ידאג ולא ימיש מעשורת פרי : עקב רחל מכל
 ואגש הוא מי ידענו : אני יהוה הקר ריב בתן
 כליות ולתת לאיש כדרכו כפדי מעלליו : קרא
 דגל ולא ילד עשה עשר ולא כמשפט בהצו ימו
 ועובדי ובאחריתו יהיה גבל : כפא כגוד מרום
 מראשון מקום מקדשנו : מקוה ישראל יהוה
 כל עובדי יבשו יסורי בארץ יתכו כי עובדי
 מקור מים חיים את יהוה : רפאני יהוה וארפא
 הושיעני ואישעה בי תהלתי אתה :

ברכיו ק' יסיו ק'

וסרו ק'

פרשת מפטיר של שבת וראש חודש

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים
 ושני עשורים סלת מנחה בלולה בשמן ונספו :
 עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונספה :
 ובראשי חרשיכם תקריבו עלה ליהוה פלים בני
 בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
 תמימים : ושלשה עשורים סלת מנחה בלולה
 בשמן לפר האחד ושני עשורים סלת מנחה
 בלולה בשמן לאיל האחד : ועשרו עשרו סלת
 מנחה

Tom. III.

ד א י 4

הפטרת שבת ראש חדש

מנחה בלילה בשמן לכבש האחד עלה בית
גיתח אשר ליהוה : ונספיהם חצי התין ויהיה
לפר ושלישת התין לאיל ורכיעת התין לכבש יין
זאת עלת החדש בחדשו לחדשי השנה : ושעור
ענים אחד לחטאת ליהוה על עלת הקמח
יעשה ונסכו :

הפטרת שבת ראש חדש כישעיה סימן סו

כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם
רגלי אי יורה ביר אשר תבנו לי ואי יורה
מקום כניחתי : ואת כל אלה ידי עשותה ויהי
כל אלה נאם יהוה ואלוה אביש אל עני ונכה
רוח וחרד על דברי : שוחט השור מבה אש
זוכה השם ערף כלב מעלה מנחה דם חויר
מוכיר לבנה מבקר און גם המה בחרו בדרכיהם
ובשקוציהם נפשם חפצה : גם אני אבחר
בתעלליהם ומגוריהם אביא להם יען קראתי ואין
עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר
לא חפצתי בחרו : שמעו דבר יהוה החרדים
אל דברי אמרו אחיכם שניציתם מגדליכם למען
שכמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם ותם יבשו :
קול

מלע
מלעיל

הפטרת שבת וראש חדש יד

קול שאון מעור קול מהיכל קול יהוה משלם
גמול לאיביו : בטרם תחיל ילדה בפרים יבוא
הכל לה והמליטה וקר : מי שמע בואת מי
דעה באלה הוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי
פעם אחת כי תלה גם ילדה ציון את פניה :
האני אשכיר ולא יוליד יאמר יהוה אם אני
המוליד ועצרתו אמר אלהיך : שמחו את
ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אמה
משוש כל המתאבלים עליה : למען הניקף
ושבעתם משוד תנחמיה למען תמצוי והתענתם
מיוז כבוד : כי כה אמר יהוה הנני נוסה
אליה בנהר שלום וכנחל שומף כבוד גוים
וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו :
כאיש אשר אמו תנחמו בן אנכי אנתחמכם
ובירושלם תנחמו : ודאיתם ושש לבכם
ועצמותיכם כרשא תפרחנה וגודעה יד יהוה
את עבדיו וועם את איביו : כי הנה יהוה באש
יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו ונערתו
בלהבי אש : כי באש יהנה גשפט ובחרבו את
כל בשר ורבו הללי יתנה : המתקדשים
והמקדושים את הננות אתר אחד בתוך אנכי

אחת

ד ב נ 4 ב שר

הפטרת שבת ראש חדש

בשר החזיר והשקץ והעכבר יתרו יספו נאם יהוה : ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשונות ובאו וראו את כבודי : ושמתו בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תוכל וזון האיים הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי כגוים : והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה כסוטים וכרכב ובצבים ובפגרים ובכרזות על הר קדשי ירושלים אמר יהוה כאשר הביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה : וגם מהם אקח לכתנים ללוים אמר יהוה : כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה בו ועמד זרעכם ושמכם : והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר יהוה : ויצאו וראו בגברי האנשים הפשעים כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר :

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר יהוה :

ואם

הפטרת מחר חדש

טו

ואם למחרתו גיב ראש חדש אומרים אחריה גיב שני פסוקים אלו ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך :

ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנהנו כשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני וביןך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם :

הפטרה כשחל ראש חדש באחד בשבת בשמואל א סימן כ

ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך : ושלשת תרד מאר ובאת אל המקום אשר נסמרת שם ביום המעשה ושבת אצל האבן האול : ואני שלשת החצים צרה אורה לשלח לי למטה : והנה אשלח את חנני לך מצא את החצים אם אמר אמר לנו הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואין דבר חי יהוה : ואם פה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחת יהוה : והדבר אשר דברנו אני ואקברה הנה יהוה ביני וביןך עד עולם

עולם : ויפתר דוד בשורה ויהי החדש וישב
המלך על הלהם לאכול : וישב המלך על
מושבו בפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם
יהונתן וישב אבנר מצר שאול ויפקד מקום
דוד : ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא
כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא מי
לא טהור : ויהי משחרת החדש השני ויפקד
מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בני
מדוע לא באת בדישי גם תמול גם היום
אל הלהם : ויען יהונתן את שאול וישאל
גשאל דוד מעמדי עד בית להם : ויאמר
שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא
צוה לי אלהי ועתה אלם מצאתי חן בעיניך
אמלטה נא וראאה את אלהי על בן לא
נא אל שלחן המלך : וחרף שאול ביהונתן
ויאמר לו בן גערת הפרדות הלא ידעת
כי כתיב אמה לבן ישי לבשתה ולכשת
ערוה אמה : כי כל תמים אשר בן ישי
הי על האדמה לא תבין אתה ומלכותך
ועתה שלח נקה אתו אלי כי בן מורת הוא :
ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה
יומת

א ב

יומת מחר עשה : ויטל שאול את החנית
עליו להכירו בידע יהונתן כי קלה היא מעם
אביו להמית את דוד : ויקם יהונתן
מעם השלחן בחרף אף ולא אכל ביום
החדש השני להם כי נעצב אל דוד כי
הקלמו אביו : ויהי בבקר ויצא יהונתן
השורה למען דוד ונער קטן עמו : ויאמר
לנערו וכן מצא אל את החצים אשר
אבני מורה הנער וכן יהוא יתה החצי
להעבדו : ונבא הנער עד מקום החצי
אשר ירת יהונתן ויקרא יהונתן אהרן
הנער ויאמר תלוי החצי מפה נתלית :
ונקרא יהונתן אהרן הנער מורה החדש
אל העמד וילקט נער יהונתן אל החצי
ונבא אל אדוניו : והנער לא ידע מאומה
אל יהונתן והוא ידע את הדבר : ויהי
יהונתן את פלוי אל הנער אשר לו
ויאמר לו לך הביל העיר : הנער נא
דוד קם מאיל העבד נשל ל אביו אצרה
וישבתו שלש פעמים וישקנו איש את דעו
גיבנו איש את דעו עד דוד הנביל : ויאמר
יהונתן

הפטרות

פרשת זכור

ויהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו
אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהודה ביני ובינך
ובין זרעי ובין זרעך עד עולם :

פרשת מפטיר של שנת זכור

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
מצרים : אשר קרד בדרך ויגב בך כל הנחשלים
אחריך ואתה צוף ויגע ולא ירא אלהים :
והיה בקנין יהוה אלהיך לך מכל איבך מסביב
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נתלה לרשתה
המחה את זכר עמלק מתחת השמים לא
תשכח :

הפמרת פרשת זכור בשמואל א סימן טו

ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה
למשחת למלך על עמו על ישראל
ועתה שמע לקול דברי יהוה : כאן מתחילים האשכנזים
כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה
עמלק לישראל אשר שם לו בדרך
בעלתו מצרים : עתה לך וחכיתו את עמלק
והתקמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו
והמתה

הפמרת פרשת זכור

י

והמתה מאיש עד אישה מעולל ועד יונק משור
ועד שיה מגמל ועד חמור : וישמע שאול את
העם ויפקדם במלואים מאתים אלף רגלי
ועשרת אלפים את איש יהודה : ויבא שאול
עד עיר עמלק ורכב בנהל : ויאמר שאול אל
הקניזי לכו סרו רדו מתוך עמלק פן אספך עמו
ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל בעלותם
מצרים ויסר קניזי מתוך עמלק : ויד שאול
את עמלק מחוילה בואה שור אשר על פני
מצרים : ויהפש את אגג מלך עמלק חי ואת
כל העם ההרים לפי חרב : ויחמל שאול והעם
על אגג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל
הבדים ועל כל הטוב ולא אבו החרימים וכל
המלאכה נמכרה ונמס אתה דחרימו : ויהי
דבר יהוה אל שמואל לאמר : נחמתי כי
המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת
דברי לא הקים ויתר לשמואל ויזעק אל יהוה
כל הלילה : וישפם שמואל לקראת שאול
בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול חכרמלה
והנה מצוי לו יד ויסב ויעבר ויגר הנגל : ויבא
שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה
ליהוה

Tom. III.

ה א י 5

ליהוה

הפטרת פרשת זכור

ליהוה הקימתי את דבר יהוה : ויאמר שמואל
 ומה קול הצאן הזה באוזני וקול הבקר אשר
 אנכי שמע : ויאמר שמואל מעמלקי הביאום
 אשר המל העם על מיטב הצאן והבקר למען
 זבח ליהוה אלהיך ואת היותר התרמנו : ויאמר
 שמואל אל שמואל הרף ואגידה לך את אשר
 דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר : ויאמר
 שמואל הלא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי
 ישראל אתה וימשחתך יהוה למלך על ישראל :
 וישלחך יהוה כדרך ויאמר לך והתרממה את
 החטאים את עמלק וכל המית בו עד בלותם
 אתם : ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט
 אל השלל ותעש דרע בעיני יהוה : ויאמר
 שמואל אל שמואל אשר שמעת בקול יהוה
 ואלך כדרך אשר שלחני יהוה ואביא את אנני
 מלך עמלק ואת עמלק התרמתי : ויקח העם
 מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה
 אלהיך בגלגל : ויאמר שמואל החפץ ליהוה
 בעליות וזכחים בשמע בקול יהוה חנה שמע
 מזבח טוב לחקשיב מתלב אילים : כי תטאת
 גסס מדי ואנן ותרפים הפצר יען מאמרת את
 דבר

הפטרת פרשת זכור

דבר יהוה וימאסה ממלך : ויאמר שמואל אל--
 שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת
 דברך כי יראתי את העם ואשמע בקולם :
 ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחווה
 ליהוה : ויאמר שמואל אל שמואל לא אשוב
 עמך כי מאסתי את דבר יהוה וימאסה יהוה
 מהיות מלך על ישראל : ויפס שמואל ללכת
 ויחוק בכנף מעילו ויקרע : ויאמר אליו שמואל
 קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום
 ונתנה לרעה הטוב ממך : וגם צח ישראל לא
 ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם : ויאמר
 חטאתי עברה בכרני נא נגד וקני עמי ונגד
 ישראל ושוב עמי והשתחוותי ליהוה אלהיך :
 וישב שמואל אחרי שמואל וישתחו שמואל ליהוה :
 ויאמר שמואל הגישו אלי את אנני מלך עמלק
 וילך אליו אנני מעדנת ויאמר אנני אכן סר מר
 המור : ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים
 הרבה בן תשכל מנשים אמך וישפה שמואל
 את אנני לפני יהוה בגלגל : ויקר שמואל הרממה
 ושמואל עלה אל ביתו גבעת שמואל :

פרשת פרה

פרשה של שבת פרה

וירבו יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : זאת
 הקרת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר
 אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה
 תמימה אשר איךבה מום אשר לא עלה
 עליה על : ונתתם אלה אל אלעזר הכהן
 והוציא אלה אל מחוץ למחנה ושקט
 אלה לפניו : ולקח אלעזר הכהן מדקה
 באצבעו והזה אל נכה פני אהרן מועד
 מדקה שבע פעמים : ושקף את הפרה לעניו
 את ענה ואת בשרה ואת דמה על פרשה
 ישראל : ולקח הכהן עין ארו ואזוב ושני
 הולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה : וכבס
 בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואהר נא אל
 הקמחה וטמא הכהן עד הערב : והשרף אלה
 וכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא
 עד הערב : ואסף איש טהור את אפר הפרה
 והניח מחוץ למחנה במקום טהור והייתה
 לעדה בני ישראל למשמרת לטי נדה
 חטאת הוא : וכבס האסף את אפר הפרה את
 בגדיו וטמא עד הערב והייתה לבני ישראל
 ולגר

פרשת פרה

יט

ולגר הגר בתוכם לחקה עולם : הנגע במת
 לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים : הוא
 ירחטא בו ביום השלישי וביום השביעי
 יטהר ואם לא ירחטא ביום השלישי וביום
 השביעי לא יטהר : כל הנגע במת בנפש
 האדם אשר ימות ולא ירחטא את משכן
 יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מ ישראל
 כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו
 בו : זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא
 אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים :
 וכל כלי פתוח אשר אין צמוד פתול עליו
 טמא הוא : וכל אשר יגע על פני השדה בחלל
 הדם או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא
 שבעת ימים : ולקחו לטמא מעפר שרפת
 החטאת ונתן עליו מים חיים אל בלי : ולקח
 אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל
 ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם
 ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר :
 והזה טהור על הטמא ביום השלישי וביום
 השביעי וטמאו ביום השביעי וכבס בגדיו
 ורחץ במים וטהר בערב : ואיש אשר יטמא
 ולא

פרשה פרה

ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך תקתל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא : והיתה להם להקת עולם ומוה מי הנדה יכבם כנדיו והנע בני הנדה יטמא עד הערב : וכל אשר יגע בו הטמא ונפש הננעת תטמא עד הערב :

הפטרת פרשה פרה ביהוקאל סימן לו

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : כוֹאֵדָם בֵּית יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל־אֲדָמְתָם וְיִטְמְאוּ אוֹתָהּ כְּדָרְכָם וּכְעִלּוֹתָם כְּטִמְאֹת הַנְּדָה הִיְתָה דְרָכָם לִפְנֵי : וְאֲשַׁפֵּךְ הַמָּטִי עֲלֵיהֶם עַל־הַדָּם אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ עַל־הָאָרֶץ וּבְגִלּוֹלֵיהֶם טִמְאוּהָ : וְאִפְיִן אוֹתָם בְּגוֹיִם וַיְהִי כְּאֲרָצוֹת כְּרָבָם וּכְעִלּוֹתָם שִׁפְטִים : וְיָבֹאוּ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיַּחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם קִדְשִׁי בְּאֹמֶר לָהֶם עֵם יְהוָה אֱלֹהֵי מִצְרָיִם יָצְאוּ : וְאֲחַמֵּל עַל־שֵׁם קִדְשִׁי אֲשֶׁר חָלְלוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה : לָכֵן אָמַר לְבֵית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־לְשֵׁם קִדְשִׁי אֲשֶׁר חָלַלְתֶּם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר

הפטרת פרשת פרה

אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם : וְקִדְשְׁתִּי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְּחַלֵּל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חָלַלְתֶּם בְּחוּבְכֶם וַיְדַעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה בְּהַקְדְּשֵׁי כֶכֶם לְעֵינֵיכֶם : וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם וּקְבַצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל־הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֲדָמְתְּכֶם : וּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם מִכָּל טִמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲשֶׁר אֶתְּרֶם אֶתְכֶם : וְנָתַתִּי לָכֶם לֶב הַדָּשׁ וְרוּחַ חָדָשָׁה אֲתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרֹתִי אֶת־לֶב הָאֵבֶן מִקִּשְׁרֵיכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֶב בָּשָׂר : וְאֶת־רוּחִי אֲתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעִשְׂתִּי אֶת אֲשֶׁר־בַּחֲקֵי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעִשְׂתֶּם : וְיִשְׁכַּתֶּם בְּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבֹתֵיכֶם וְהָיִיתֶם לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים : וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טִמְאוֹתֵיכֶם וּקְרָאתִי אֶל־הַבְּרִיָּה וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא אֲתֶן עֲלֵיכֶם דְּעֵב : וְהִרְבִּיתִי אֶת־פְּרֵי הָעֵץ וְהִתְנַבֵּת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־תִקְחוּ עוֹד חֲרֻפַּת דְּעֵב בְּגוֹיִם : וּזְכַרְתֶּם אֶת־דְּרָכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעֲלָלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־טוֹבִים וּקְטַתֶּם בְּפִנְיֵיכֶם עַל עוֹנֵיכֶם וְעַל הוֹעֲבֹתֵיכֶם : לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה יוֹדֵעַ לָכֶם בּוֹשֵׁי וְהַקְלַמְתִּי מִדְּרָבֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל : כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כּוֹיִם

ביום טהרו אתכם מכל עונותיכם והושבתיו את הערים ונבנו החרכות : והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שוממה לעיני כל עובר : ואמרו הארץ הללו הנשמה היתה כגזעון והערים החרכות והנשמות והנהרסות בצורורת ישבו : וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתיו הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי : כאן מסימן הספרים
כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם : כצאן הדשים כצאן ירושלים כמועדיה כן תהינה הערים החרכות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה :

פרשת של שבת החדש

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר : החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה : דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שח לבית אבת שח לבית : ואם ימעט הבית טהנות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת

במכסת נפשתי איש לפי אכלו תכסו עליהשה : שח המים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו : והיה לכם למשמורת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים : ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הכתים אשר יאכלו אתו בהם : ואכלו את הבשר בלילה הזה עלי אש ומצות על מררים יאכלוהו : אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם עלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו : ולא תזותו ממנו עד בקר ותזתו ממנו עד בקר באש תשרפו : וכבה תאכלו ארו מתניכם הגרים בעליכם בגליתים ומקלכם בידכם ואכלתם ארו בחפזון פסח הוא ליהוה : ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה : והיה הדם לכם לאות על הכתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה ככם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים : והיה היום הזה לכם לזכרון ותגתם אתו תג ליהוה לדרתים הקת עולם תהגרו Tom. III 6 1 א 1

מלעיל

מלת

הפטרת פרשת החדש

תהגדו : שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום
הראשון תשביתו שאר מבתכם כי וכלאכל תמין
ונכרתה רגפש ההוא מישראל מיום הראשון
עד יום השבעי : וביום הראשון מקרא קדש
וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל
נפש הוא לבדו יעשה לכם : ושמרתם את המצות
כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם
מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתכם
חקת עולם : בראשון בארבעה עשר יום לחדש
בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים
לחדש בערב : שבעת ימים שאר לא ימצא
בבתכם כי וכלאכל מחמצת ונכרתה רגפש
ההוא מעדת ישראל בנר ובאורח הארץ :
כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתכם
תאכלו מצות :

הפטרת פרשת החדש ביהוקאל סימן מה
כל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת
לנשיא בישראל ועל הנשיא יהיה
העולות והמנחה והנסך בתמים ובחדשים
ובשבתות

הפטרת פרשת החדש

ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה
את החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת
השלמים לכפר בעד בית ישראל : כאן מחילין הספרדים
כה אמר ארני יהיה בראשון באחד לחדש
התקה פר בן בקר תמים והטאת את
המקדש : ולקח רבהן כבש החטאת ונתן אל
מוות הבית ואל ארבע פגור העורה למוכת
ועל מוות שער התצר הפנימית : וכן תעשה
בשבעה בחדש מאיש שנה ומפתי וכפרתם את
הבית : בראשון בארבעה עשר יום לחדש
יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל :
ועשה הנשיא ביום ההוא בערו ובקר כל עם
הארץ פר חטאת : ושבעת ימי חג יעשה עולה
ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמימים ליום
שבעת הימים והטאת שער עינים ליום :
וכמנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין
לאיפה : בשביעי בתמשה עשר יום לחדש בחג
יעשה באלה שבעת הימים כחטאת בעלה
וכמנחה וכשמן : כה אמר ארני יהיה שער
התצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת
ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש
יפתח

ההשגחה

יפתח : ובא הנשיא דרך אולם השער מהוין
ועמד על מזות השער ועשו הכהנים את עולתו
ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער ויצא
והשער לא יסגר עד הערב : והשתחוה עם
הארץ פתח השער יהוה בשבתות ובהדשים
לפני יהוה : ותעלה אשר יקריב הנשיא ליהוה
ביום השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמים :
ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו
ושמן הוין לאיפה : וביום החדש פך בן בקר
תמימים וששת כבשים ואיל תמימים יהוה :
ואיפה לפך ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים
כאשר תשיג ידו ושמן הוין לאיפה : ובבוא
הנשיא דרך אולם השער יבוא ובדרבנו יצא :
ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא
דרך שער צפון להשתחות יצא דרך שער נגב
והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא
ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו :
והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו :
ובתמים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפך
ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הוין
לאיפה : וביעשה הנשיא נדבה עולה או
שלמים

יעשו ק'

שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה
קדים ועשה את עולתו ואת שלמיו כאשר
יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער אחרי
צאתו : וכבש בן שנתו תמים תעשה עולה
ליום ליהוה בכקר בכקר תעשה אתו : ומנחה
תעשה עליו בכקר בכקר ששית האיפה ושמן
שלישית הוין לרם את הסלת מנחה ליהוה וקנות
עולם תמיד : ועשו את הכבש ואת המנחה ואת
השמן בכקר בכקר עולת תמיד : כאן מסיימין הספרים
בה אמר ארני יהוה כי יתן הנשיא מנחה לאיש
מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אהותם היא כנחלה :
וכי יתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו
עד שנת הדרור ושכרת לגשיא אך נחלתו בניו
להם תהיה : ולא יקח הנשיא מנחלת העם
להזנתם מאהותם מאחותו ינחל את בניו למען
אשר לא יפצו עמי איש מאחותו :

יעשו ק'

ואם הוא שבת ור"ח אומרים אחריה פסוק ראשון ואחרון של הפטרת
שבת ור"ח הכתובים לעול ואם למחרתו ר"ח אומרים פסוק ראשון
ואחרון של הפטרת מחר חרש הכתובים לעול :

הפטרת שבת הגדול

הפטרת שבת הגדול בתרי עשר

כמלאכי סימן ג

וערבה

ליהוה מנחת יהודה וירושלם מימי
עולם ובשנים קדמוניות : וקרבת
אליכם למשפט והייתי : עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכרי
שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראוני אמר
יהוה צבאות : כי אני יהוה לא שנית ואתם
בני יעקב לא כליתם : למימי אבותיכם סרתם
מתקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם
אמר יהוה צבאות ואמרתם כמה נשוב : היקבע
אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם כמה
קבעניד המעשר והתרומה : במארה אפים
נארים ואתי אתם קבעים רגזו כלו : תביאו
את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף
בביתו ובתנוגי נא בואת אמר יהוה צבאות אמר
לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי
לכם ברך ער בלי די : וגערת לי לכם
באכל ולא ישחת לכם ארזי פרי האדמה ולא
תשבל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות :

ואשרו

הפטרת שבת הגדול

נד

הפטרת שבת הגדול

ואשרו אתכם כל העמים פירתו אתם : וכן
הפין את יהוה צבאות : חקו עלי דבריכם
אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך : אמרתם
שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרת
וטי דלכנו קדושת מפני יהוה צבאות : ועתה
אנחנו מאשרים זדים גם נכנו עשי רשעה גם
כהנו אדום וסלמו : אז נדברו ידאי יהוה
איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכרע ספר
וקדון לפניו לידאי יהוה ולהשגי שמו : והיו לי
אמר יהוה צבאות ליום : עשה סלח
והטלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד
אדמו : ושבתם ודאיתם בין צדיק לרשע בין
עבד אלהים לאשר לא עבדו : כי הנה היום נא
בער כהנור והיו כל ידום וכל עשרה רשע
קט ולחט אתם היום הנבא אמר יהוה צבאות
אשר לא יעובד להם שיש וענה : נורה להם
ידאי שמי שמש צדקה ומרפא בנפורה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק : ועסותם רשעים כי יהיו
אמר תחת כפות דגליכם ביום אשר אני עשה
אמר יהוה צבאות : ונברו רחוק משה עבדו
אשר צויתי : ויהי כהרע על כל ישראל חקים
ומשפטים

רנח

סימן

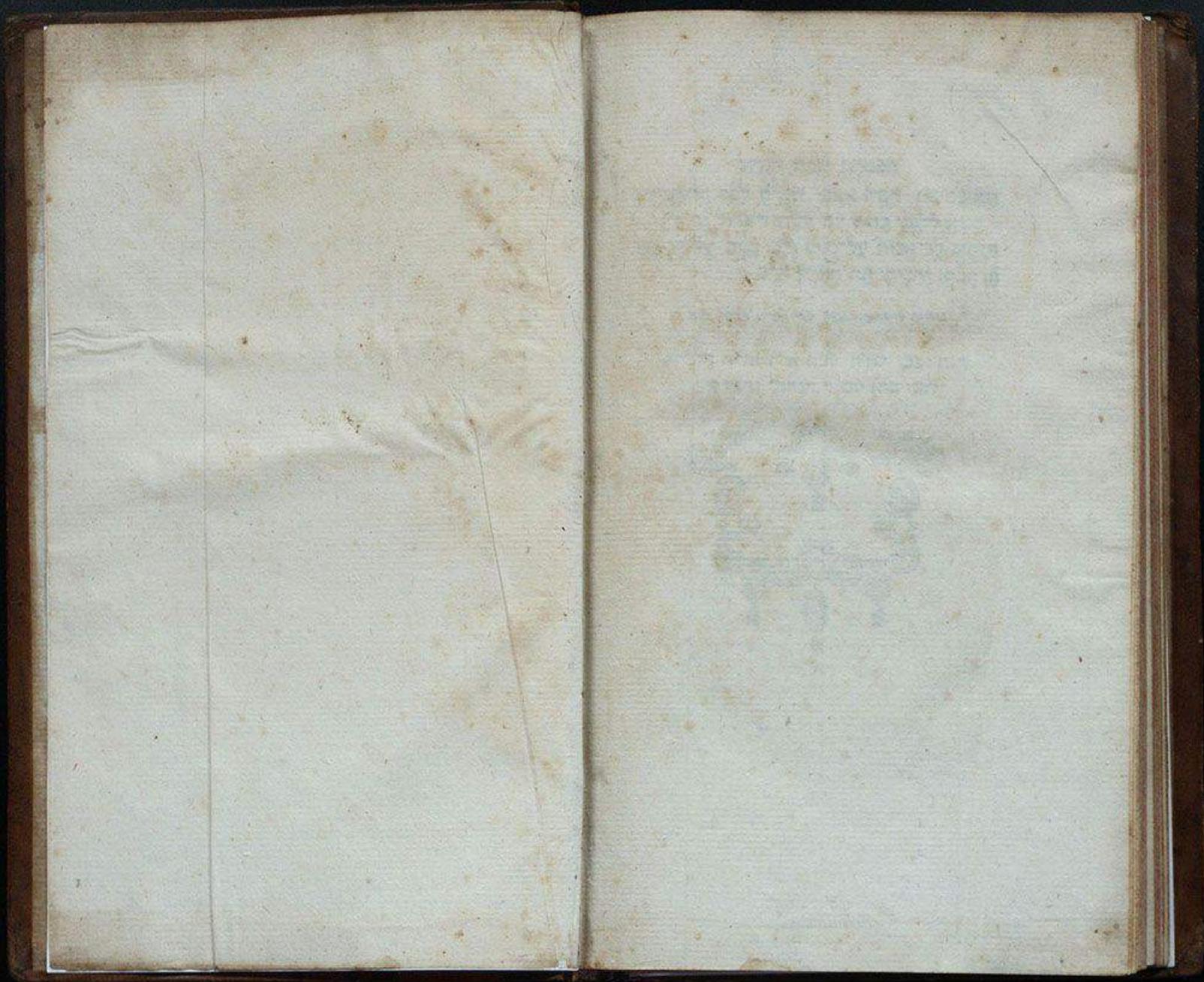
הפטרת שבת הגדול

ומשפטים : הנח אנכי שלח לכם את אליה
דבקיא לפני בוא יום יהיה הגדול והטרא :
והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם
פן אבוא והביתי את הארץ חרם :

נהגים לחזור והפסיק כדי לסיים כדבר טוב

הנח אנכי שלח לכם את אליה הנביא
לפני בוא יום " הגדול והטרא :

20734

